

Ekonomická
fakulta
Faculty
of Economics

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Ekonomická fakulta

Katedra řízení

Bakalářská práce

Zemědělské manažerské poradenství

Vypracoval: Petra Nováková

Vedoucí bakalářské práce: Ing. Jan Leština, CSc.

České Budějovice 2014

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Fakulta ekonomická

Akademický rok: 2011/2012

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Petra NOVÁKOVÁ**
Osobní číslo: **E10323**
Studijní program: **B6208 Ekonomika a management**
Studijní obor: **Obchodní podnikání**
Název tématu: **Zemědělské manažerské poradenství**
Zadávající katedra: **Katedra řízení**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

Cíl práce:

Cílem práce je analýza manažerského poradenského systému v zemědělství v jihočeském regionu.

Metodika práce:

1. Prostudování odborné literatury.
2. Zpracování metodiky postupových prací v souladu s cíli bakalářské práce.
3. Posouzení zemědělských manažerských poradenských aktivit v jihočeském regionu.
4. Návrh možných východisek pro zkvalitňování manažerského poradenství.

Rámcová osnova

1. Úvod;
2. Literární přehled;
3. Metodika;
4. Vlastní zpracování, návrh na zkvalitnění manažerského poradenství;
5. Závěry;
6. Seznam použité literatury;
7. Přílohy.

Rozsah grafických prací: dle potřeby

Rozsah pracovní zprávy: 30-50 str.

Forma zpracování bakalářské práce: tištěná

Seznam odborné literatury:

BLOCK, P.: Staňte se špičkovým poradcem. Grada Publishing a.s. Praha, 2007, 347 s., ISBN 978-80-247-1750-0.

Koncepce zemědělského poradenství na roky 2009-2013. Ministerstvo zemědělství ČR, Praha, 2009, 13 s.

KUBR, M. a kol.: Poradenství pro podnikatele a manažery. I. a II. díl, CAPA, Praha, 1991. 648 s., ISBN 80-7064-036-7

KUBR, M.: Jak se vybrat poradce: praktická příručka. Management Press, Praha, 1994, 248 s.

PETŘÍK, T.: Ekonomické a finanční řízení firmy. Grada Publishing a.s. Praha, 2010, 768 str. ISBN 978-80-247-3024-0

SYNEK, M. a kol: Podniková ekonomika. C. H. Beck, Praha, 2006, 460 str., ISBN 80-7179-892-4

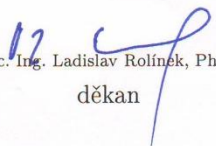
SYNEK, M. a kol: Manažerská ekonomika. Grada Publishing a.s. Praha, 2007, 464 str., ISBN: 978-80-247-1992-4

Vedoucí bakalářské práce: Ing. Jan Leština, CSc.

Katedra řízení

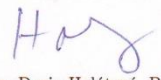
Datum zadání bakalářské práce: 15. února 2012

Termín odevzdání bakalářské práce: 30. dubna 2013

17
doc. Ing. Ladislav Rolínek, Ph.D.

děkan

JIHOČESKÁ UNIVERZITA
V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
EKONOMICKÁ FAKULTA
L.S.
Studentů 13 (26)
370 05 České Budějovice

doc. Ing. Darja Holátová, Ph.D.

vedoucí katedry

V Českých Budějovicích dne 15. února 2012

Prohlášení

Prohlašuji, že v souladu s § 47 zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách v platném znění, souhlasím se zveřejněním své diplomové práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdávanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím rovněž s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách, zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Dále souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz, provozovanou Národním centrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne.....

.....

Petra Nováková

Poděkování

Děkuji panu doc. Ing. Janu Leštinovi, CSc., vedoucímu diplomové práce, za odborné rady a vedení při zpracování této kvalifikační práce. Současně děkuji vedení a zaměstnancům regionálního pracoviště Agrární komory Jihočeského kraje a Krajského informačního střediska v Českých Budějovicích za poskytnutí informací.

OBSAH

1. ÚVOD	3
2. LITERÁRNÍ PŘEHLED	4
2. 1 Poradenství jako vědní disciplína	4
2.1.1 Poradenská služba	5
2.1.2 Cíl poradenství	5
2.1.4. Poradenský proces	6
2.1.5 Typy poradenských organizací	9
2.1.6. Osobnost poradce	11
2.1.7 Zemědělské poradenské služby	15
2. 2 Koncepce poradenského systému Ministerstva zemědělství na léta 2009 – 2013	15
3. METODIKA	27
3.1 Cíl práce	27
3.2 Zkoumaná oblast	27
3.3 Zdroje vstupních informací	27
3.4 Období	27
3.5 Postup	28
3.6. Seznam použitých zkratk	28
4. PRAKTICKÁ ČÁST	30
4.1 Charakteristika jihočeského zemědělského prostředí	30
4.1.1 Charakteristika Jihočeského kraje	30
4.1.2 Zemědělství v Jihočeském kraji	30
4.2 Charakteristika zemědělského poradenství	36
4.2.1 Organizace zaměřené na poradenství zemědělcům	37
4.2.2 Poradenství ekologickým zemědělcům	45
4.2.3 Komerční poradenství	47

4.3 Krajské informační středisko pro rozvoj zemědělství a venkova Jihočeský kraj . 47

5. ZHODNOCENÍ A NÁVRH NA ZKVALITNĚNÍ MANAŽERSKÉHO PORADENSTVÍ.....	53
6. ZÁVĚR	56
I. SUMMARY	57
II. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	58
III. SEZNAM POUŽITÝCH OBRÁZKŮ A TABULEK	61
IV. SEZNAM PŘÍLOH.....	62
V. PŘÍLOHY	63
POZNÁMKY	65

1. ÚVOD

Poradenství jako specifický druh poradenství je rychle se rozvíjející odvětví současné doby. Služby se staly běžnou součástí života a jsme jimi obklopováni na každém kroku. Je tomu tak, protože pomocí služeb lze naše životy či podnikatelskou praxi vylepšit, usnadnit či zintenzivnit.

Zemědělský komplex prochází mnoha změnami týkajícími se jak každodenní provozní praxe, tak administrativních povinností. Jedná se o změny směřující k využívání potenciálu v tomto sektoru zejména v souladu s trvale udržitelným rozvojem a zároveň v souladu s požadavky legislativy České republiky a legislativy Evropské unie.

Vysoké nároky kladené na zemědělce jsou často nad jejich možnosti. Pro zemědělské podnikatele se stává v praxi téměř nemožné porozumět širokému spektru novinek a trendů bez rady specializovaného zemědělského poradce a přitom stále vést své podnikání alespoň s minimálním ziskem.

V agrárním sektoru má poradenství velké zastoupení hlavně v oblasti řízení. Jde o nekončící činnost, jejímž úkolem je poskytování takových informací, které jsou pro zemědělskou činnost nezbytné, podstatné a pro zemědělce použitelné.

2. LITERÁRNÍ PŘEHLED

2. 1 Poradenství jako vědní disciplína

Definice poradenství

Poradenství v sektoru podnikání lze rozdělit na dva základní přístupy (Kubr, 1991).

První přístup definuje Steele (cituje Kubr, 1991) : „Poradenským procesem míním jakýkoli způsob poskytování pomoci zaměřený na obsah, proces nebo strukturu úkolu anebo řady úkolů, kde poradce nenese skutečnou odpovědnost za provedení samotného úkolu, nýbrž pomáhá těm, kteří tuto odpovědnost mají.“

Tuto definici dále rozvádí BLOCK (cituje KUBR, 1991) : „Člověk se radí, kdykoli se snaží změnit nebo zlepšit určitý stav, avšak nemá přitom přímý vliv na implementaci těchto snah ... Většina lidí v štabních rolích v organizacích je ve skutečnosti poradci, byť si tak oficiálně neříkají.“

Druhým přístupem je považování poradenství za specifickou odbornou službu a zdůraznění řady charakteristických vlastností pro tento typ služby. Podle Greinera a Metzgera (cituje KUBR, 1991):

poradenství pro řízení je poradenská služba, smluvně zajišťována a poskytována organizacím speciálně vyškolenými a kvalifikovanými osobami, které objektivním a nezávislým způsobem pomáhají zadavatelské organizaci identifikovat a analyzovat problémy v řízení, doporučují řešení těchto problémů a pomáhají, jsou-li o to požádáni, při implementaci řešení.

Oba přístupy se vzájemně doplňují, poradenství má charakter služby. Na poradenství v oblasti řízení lze nahlížet jako kvalifikovanou službu, či jako metodu přinášející praktické rady a pomoc.

Poradenství pro řízení je metodou, která pomáhá jak organizacím a vedoucím pracovníkům při zlepšování řídicích praktik, tak i celé organizaci při zkvalitňování jednotlivých výkonů a i výkonnosti jako takové. Poradenství může zasahovat do všech aktivit, které se mohou v podniku vyskytnout.

2.1.1 Poradenská služba

Poradenství je ve své podstatě poradenskou službou. Poradci totiž nevedou organizaci, nemají pravomoc zavádět jakékoli změny v organizaci, ale odpovídají za kvalitu a integritu svých kvalifikovaných rad. Zákazníci mají odpovědnost za implementaci veškerých doporučení. Poradce by měl mít schopnost udělit správnou radu, správným způsobem a ve správný čas. Zákazník by zas měl umět přijímat a využívat rady poradce.

Zemědělské poradenské služby jsou dle nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropské unie č.1305/2013, odst. 13 jako „pomoc zemědělcům, mladým zemědělcům, držitelům lesů, jiným uživatelům půdy a MSP ve venkovských oblastech zlepšit udržitelné řízení a celkovou výkonnost jejich podniku nebo podnikatelské činnosti.“ EU se plně zasazuje o zřizování a podporu těchto služeb na straně nabídky a na straně poptávky se snaží motivovat k využívání.

2.1.2 Cíl poradenství

Dle Horalíkové (2006) je cílem poradenství pomoc při řešení problémů a zlepšení situace zákazníka. Pro dosažení tohoto cíle, musí zákazník:

- Definovat svůj problém co nejpřesněji,
- Definovat cíl, tj. co chce od konzultanta slyšet (informace atd.) a co chce od konzultanta naučit,
- Zvolit si na základě předchozích informací vhodného konzultanta,
- Podílet se aktivně na poradenské činnosti,
- Sledovat efekt.

Za předpokladu, že zákazníkem je podnik, je nezbytné, aby:

- Vypracoval společný program poradenské činnosti,
- Aktivně se účastnil všech fází projektu,
- Zapojil poradce do realizace projektu,
- Sledoval postup projektu,
- Vyhodnotil výsledky práce a seznámil s nimi poradce.

Pracovníci ve vedoucích pozicích se obracejí na konzultanty v případě, kdy potřebují pomoci s řešením problému dle Kubra (1991):

práce poradce začíná úsudkem, že nějaký stav je neuspokojivý, popř. že se dá zlepšit; v ideálním případě končí stavem, který prodělal změnu, změnu, na kterou se musí nahlížet jako na zlepšení. Všechny změny, vyvinuté a implementované s pomocí poradce, by měly, ať už přímo nebo nepřímo, přispívat ke zkvalitnění řídicí práce a zlepšení výkonnosti organizace čili její dokonalosti.

2.1.4. Poradenský proces

Dle Kubra (1991) je

poradenský proces společnou činností poradce a klienta, zaměřená na vyřešení specifického problému a zavedení žádoucích změn v zadavatelské organizaci. Konzultační proces lze přerozdělit během jeho průběhu na několik fází. Nepostradatelnou částí procesu je začátek (navázání vztahu, začátek práce) a konec (poradce již dokončil svou činnost, odchází).

Dle Blocka (2007) má poradenský proces fázi pět.

1. Úvodní jednání a domlouvání kontraktu (kontraktování).
2. Objevování a dialog.
3. Zpětná vazba a rozhodnutí jednat.
4. Angažování a implementace.
5. Rozšíření procesu na jiné oblasti, jeho opakování nebo ukončení.

Kubr (1991) uvádí jednoduchý model o stejném počtu fází, avšak některé fáze se liší svou charakteristikou:

1. Vstup.
2. Diagnóza.
3. Plánování akce.
4. Implementace akce.
5. Ukončení.

Ad. 1 Vstupní fáze charakterizuje počátek spolupráce poradce a zákazníka. Jedná se o jejich první kontakt. Vedou diskuzi o kýžených změnách ze strany zákazníka a o způsobech, jak jich docílit. Obě strany si také vyjasňují role, které budou zastávat během spolupráce. Poradce nabídne, jak by mohl pomoci a sestaví plán. Ten se projedná a při souhlasu obou stran se sepiše poradenská smlouva.

Ad. 2 Druhou etapou je diagnóza. Na základě pečlivého zjištění faktického stavu poradce analyzuje problém. V této fázi poradce především hledá odpovědi na tyto otázky: Kdo se bude podílet na pojmenování problému? Jaké metody se použijí? Jaká data a informace je potřeba získat? Jak dlouho bude proces trvat?

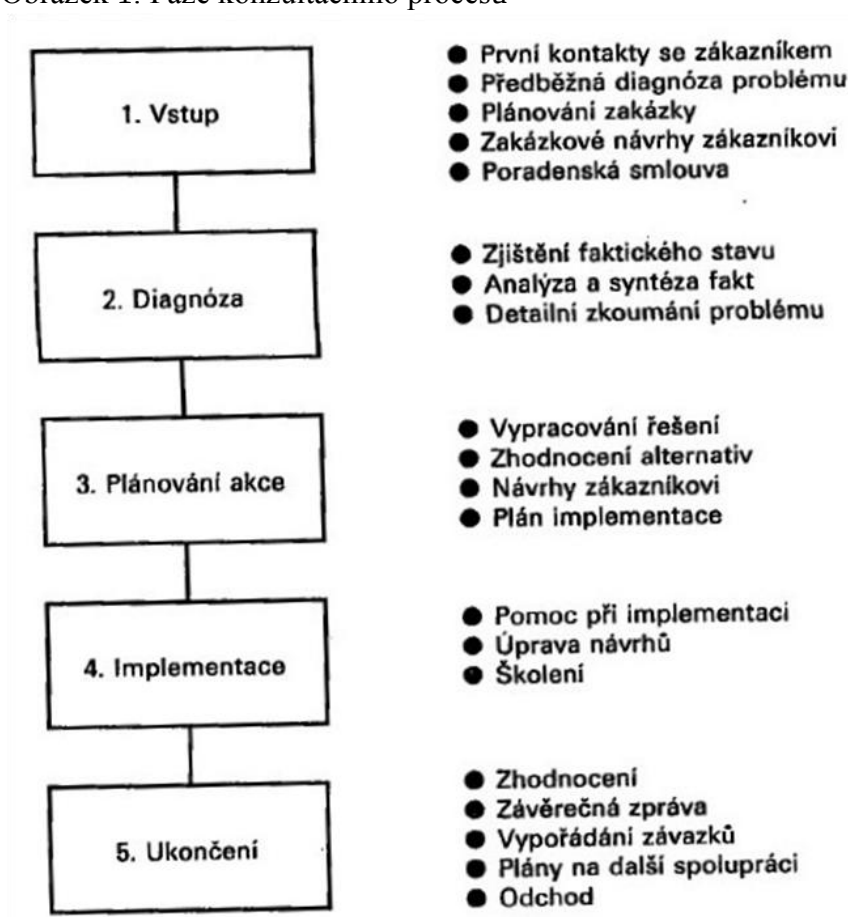
Ad. 3 Na základě zjištěných skutečností v předchozích etapách jsou sestaveny klíčové cíle projektu, volba optimálního postupu a změn. Poradce si vybírá, jak zapojí klienta do analýzy dat. Provedenou analýzou je tvořena zpětná vazba pro podnik, která se často týká interních údajů a informací. Užívání citlivých údajů společnosti je vždy spojeno s větší či menší mírou odporu. Tím by se měl poradce zabývat již před určením dalšího pokračování projektu.

Ad. 4 V této fázi dochází k realizaci plánovaných kroků. V praxi se začínají uplatňovat navrhované změny. Implementace představuje jakousi zkoušku ohněm pro vhodnost návrhů poradce. Může se stát, že původní projekt a plán akce bude nutno pozměnit.

Implementace se zahajuje vzdělávací akcí, tréninkem či školením, řadou porad, na které se přestaví potřebné změny. Jindy jde o setkání vedoucích různých úseků, kteří se problémem začnou zabývat.

Ad. 5 V poslední fázi je zejména hodnocen výsledek předchozí etapy. Na základě se rozhodne, zda bude žádoucí proces změn šířit i do dalších částí společnosti. Hodnocení probíhá jak na straně zákazníka, tak poradce. Dochází ke vzájemnému vypořádání závazků. V případě zájmu o pokračování spolupráce může dojít k dohodě o další zakázce. Na závěr je vypracována hodnotící zpráva o zakázce. Poradce v tomto okamžiku opouští zadavatelskou organizaci.

Obrázek 1: Fáze konzultačního procesu

Zdroj: Poradenství pro podnikatele, Kubr (1991), str. 30

Model poradenského procesu se velmi podobá modelům řešení problémů. „Poradenství je v zásadě formou řešení problémů“, říká KUBR (1991). Tento model také poskytuje rámec pro strukturování a plánování konkrétních zakázek a projektů.

2.1.5 Typy poradenských organizací

„Různorodost zákazníků a trhu, poskytovaných technických služeb, přijímaných přístupů a osobností, jichž se týkají, se odráží v široké škále typů poradenských organizací“ (Kubr, 1991).

Zde je uveden přehled hlavních typů, jak jej rozdělil Kubr (1991):

Velké mnohofunkční poradenské firmy

Jedná se o poradenské giganty zaměstnávající několik set poradců, vystupující jako nadnárodní organizace s pobočkami v mnoha zemích. Díky velikosti těchto organizací lze o nich hovořit jako o „poradenských firmách pro řízení, zajišťující komplexní služby“, které poskytují „soubory veškerých služeb“ přednostně pro velké zákazníky. Takto je charakterizuje Kubr (1991).

Poradenské služby pro řízení u velkých účetnických firem

Poradenství je zaměřeno na oblast řízení. Poradenské služby zakládány jako oddělení velkých účetnických firem. Často se mohou rovnat s formátem velkých mnohofunkčních firem a to zejména velikostí, rozsahem a úrovní odborné kvalifikace.

Malé a střední poradenské firmy

Tato kategorie zahrnuje celou škálu organizací v rozsahu os několika osob po 50 – 100 poradců. Převažujícími technickými profily pro tuto kategorii jsou zejména body jako:

- obecné poradenství pro malé a střední firmy v omezené geografické oblasti;
- specializované poradenské služby v jedné nebo několika technických oblastech, jako je podniková strategie, personalistika, marketing, atd.;
- důsledná specializace v jednom nebo několika oborech.

Organizace poskytující zvláštní technické služby

Organizace s pevným zázemím v matematice, výpočetní technice, operačním výzkumu či ekonometrice poskytují poradenství v oblastech strategické analýzy, modelové tvorby, prognózy spotřebitelské poptávky, systémové analýzy aj.

Někdy jsou nazývány jako „výzkumný tým“. Většinou jsou nezávislé, úzce propojené s počítačovou firmou, vysokou školou technického zaměření nebo výzkumným ústavem.

Nezávislý poradci

Existence tisíců nezávislých poradců ukazuje, že navzdory konkurenci a agresivnímu marketingu větších organizací je velký zájem o práci s těmito poradci. Nezávislí poradci mohou být generalisté s širokými znalostmi s řízením, specialisté pracující v úzké technické oblasti.

Hlavní předností spolupráce s těmito poradci je individualizovaný a pružný přístup, který lze důsledně použít jen v menších poradenských jednotkách.

„Konzultující profesori“

Tuto skupinu tvoří lektori, profesori, školitelé, výzkumní pracovníci, jejichž zaměstnáním není poradenství, ale jsou v něm pravidelně angažováni, byť jen na částečný úvazek. Mohou přijímat dlouhodobější projekty, anebo mohou poskytovat ad hoc poradu k otázkám řízení, které jsou velmi významné, ale nevyžadují extenzivní konzultační čas.

Netradiční dodavatelé poradenských služeb

Skupina dodavatelů poradenských služeb vyskytující se v posledních letech. Tato skupina je heterogenní, avšak má jednu společnou vlastnost: její původní a hlavní funkce je něco jiného než poradenství, ale poradenství je posuzováno jako lukrativní doplněk k jejím výrobkům a službám. Tuto skupinu tvoří dle Kubra (1991), mezi jinými:

- dodavatelé a prodejci počítačového a komunikačního zařízení,
- softwarové firmy,
- obchodní a investiční banky, makléři, pojišťovny a jiné organizace ve finančním oboru,

- dodavatelé zařízení a projektů dodávaných „na klíč“ v energetice, dopravě, vodárenství, zavlažování, a dalších veřejně prospěšných oblastech,
- mnoho jiných organizací, které přeměnily své interní skupiny poskytující služby pro řízení v externí poradenské služby.

Dále můžeme poradenské organizace dělit na komerční a nekomerční, které charakterizuje Kubr (1991):

Komerční poradenství

Poradenská činnost pro management je obchodní aktivita, kterou je potřeba vést komerčně. Zásada se je aplikována tam, kde je zákazníkovi poskytován nezávislý servis za peněžní úhradu a tam, kde poradenská firma musí prodávat své služby, financovat svůj provoz a růst z těchto příjmů a výdělků.

Většinu těchto firem vlastní samotní poradci. Neplatí však, že všichni poradci pracující v dané organizaci jsou spoluvlastníci. Velikost zisku poradenské firmy závisí na poptávce po jejich službách, na technické úrovni poskytovaných služeb a efektivnosti provozu.

Nekomerční poradenství

Finanční nezávislost těchto organizací je značně omezená nebo ani neexistuje. Na tyto organizace není možné plně aplikovat všechny principy řízení profesionální podnikatelské jednotky. Nekomerční poradenství je stavěno především na principu přednáškové činnosti.

2.1.6. Osobnost poradce

Definice poradce

Dle Blocka (2007) „je poradcem člověk, který má ze své pozice určitý vliv na další osoby, skupiny lidí nebo organizaci, postrádá však přímou moc k uskutečnění či k implementaci navržených programů. Přímou odpovědnost za realizaci kroků nese manažer.“

Příjemcem služeb a doporučení poradce je klient.

Poradce musí rozumět oboru, ve kterém služby poskytuje. Potřebuje odborné znalosti vztahující se k dané problematice. Teprve po nabití odborné kvalifikace a profesní zkušenosti začíná poskytovat poradenství.

Pro spolupráci s druhými lidmi je nezbytné ovládat interpersonální dovednosti. Poradce musí umět vyjádřit své myšlenky a názory, naslouchat, projevit podporu, účinně vyjádřit svůj nesouhlas a udržet vztah s druhým člověkem.

Cíle poradce

Block (2007) uvádí tři nejdůležitější cíle, na které by se měl poradce zaměřit. Po jejich dosažení by měl mít jasno, co klient upřednostňuje.

Cíl č.1: Vybudovat vztah spolupráce a partnerského přístupu

Spolupráce by měla po celou dobu probíhat na partnerské úrovni. Dochází tak k nejlepšímu využití lidského potenciálu. Taková součinnost spolu nese i stejný díl odpovědnosti za úspěch i neúspěch.

Cíl č.2: Vyřešit problémy jednou pro vždy

Poradce ukazuje nový náhled, postup či způsob řešení dlouhotrvajících problémů, které mají většinou vazbu na sílu jejich kompetencí.

Cíl č.3: Zajistit, aby byla pozornost věnována jak věcné stránce problémů, tak vztahům

Poradce zde vystupuje jako nezávislá osoba s nestranným názorem a pohledem z vnějšího prostředí.

Role poradce

V každé fázi poradenského procesu se musí věnovat pozornost pochybnostem klienta. „Ed Schein formuloval tři způsoby, jak poradci jednají s klienty (manažery): jde o roli experta, roli dalšího páru rukou a roli spolupracujícího partnera.“ (Block, 2007)

První role je typická vztahem „**klient - expert**“. Manažer si najímá poradce – experta pro vyřešení nějakého problému, sám se tímto problémem nezabývá a ani zabývat nechce, jeho role je pasivní.

Oboustranná komunikace je značně omezena. Poradce řídí celý proces, provádí sběr dat potřebných k analýze problému, určuje harmonogram implementace změn. Manažer zpětně posuzuje zprávy od poradce a výsledky jeho činnosti. Cílem konzultanta je vyřešení.

V druhém případě si manažer ponechává plnou kontrolu nad situací a bere poradce jako „**další pár rukou**“ a přebírá proto pasivní roli. Je mu sdělen stav situace, vydané rozhodnutí o postupu řešení problému a vymezené cíle. Čeká se od něho zefektivnění systému za použití jeho odborných znalostí. Komunikace opět není nutná, probíhá spíše formou otázek ze strany manažera a odpovědí ze strany poradce. Spolupráce je pouze v malé míře, jedná se spíše o upřesnění detailů v postupech a cílech.

U této role poradce se můžeme často setkat s problémem špatného vyhodnocení situace ze strany manažera. Poté se poradce za svou dobře odvedenou práci může stát „obětním beránkem“. Předjetí tomuto problému lze ověřením správnosti a vhodnosti vydaných rozhodnutí manažera, avšak může to působit jako podřívání autority.

Role **spolupracujícího partnera** je typická vysokou mírou spolupráce ve všech fázích poradenského procesu, všechna rozhodnutí jsou tvořena společně. Oboustranná komunikace je založena na bázi střídavé iniciativy závislé na povaze řešených otázek. Cílem konzultanta je vyřešit problém jednou provždy.

Kubr (1991) dělí poradenské role na dvě základní tj.:

- obsahové,
- procesní.

V **obsahové roli** (též expertní či znalecká), „poradce pomáhá zákazníkovi poskytováním technických znalostí a činností ve prospěch a jménem zákazníka.

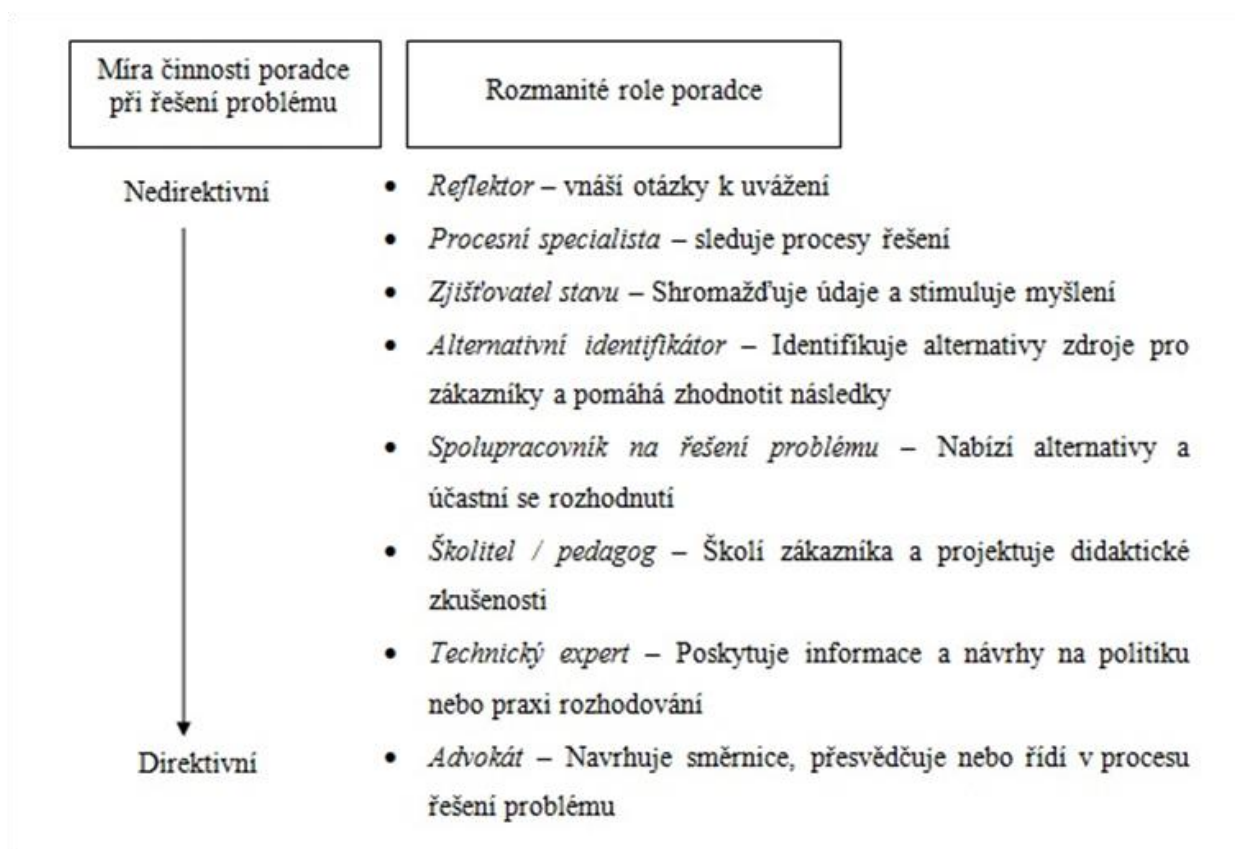
Dodává informace, vypracovává analýzu možností, navrhuje nový systém, zaškoluje zaměstnance do nové metody, doporučuje organizační a jiné změny, apod.“

„V **procesní roli** se poradce jakožto hybná síla změny snaží pomoci organizaci vyřešit její vlastní problémy tím, že ji informuje o organizačních procesech, o jejich pravděpodobných důsledcích a o technikách intervence pro motivaci změny.“

Poradce v obsahové roli vysvětluje klientovi, co se má změnit, ale v roli procesní navrhuje jakým způsobem změnu realizovat.

Dělit poradenské role na dvě části lze jen díky velkému zjednodušení. KUBR (1991) v níže uvedeném schématu uvádí podrobnější dělení rolí. Bere se zde v potaz vliv různých proměnných na jednotlivou roli, např. direktivita.

Obrázek 2: Popis poradcovy role na direktivním a nedirektivním kontinuu

Zdroj: Poradenství pro podnikatele, Kubr (1991), str. 64, upraveno autorem

Nedirektivním příkladem přístupu poradce může být poskytování dat, které může nebo nemusí zákazník využít. Tento přístup je charakteristickým pro roli reflektora. Ten stimuluje zákazníka, aby učinil rozhodnutí pokládáním reflektivních otázek. Poradce zde může být arbitrem, integrátorem anebo respondentem, který se zákazníkem probírá příčiny, které vyprovokovaly situaci na samém začátku.

Avšak direktivní se vyznačuje vůdcovskou pozicí poradce, který přikazuje co, kdy a jakým způsobem bude provedeno. Příkladem je typ poradenské role - advokát. Ten se snaží ovlivnit klienta, buď aby přistoupil na koupi určitého zboží, nebo aby projevil aktivitu jako řešitel problému a používal určité metody řešení problémů

2.1.7 Zemědělské poradenské služby

Zemědělství je termínem popisujícím produkci potravin a krmiv či jiných produktů prostřednictvím cíleného pěstování rostlin a chovu zvířat. Zemědělství je silně vázáno na půdu. Lze jej dělit na rostlinnou a živočišnou výrobu.

Zemědělec je pracovníkem v zemědělství, jehož cílem je produkce zemědělských výrobků (Kubr, 1991).

V nařízení Evropského parlamentu a Rady č.1305/2013 ze dne 17. prosince 2013 je činnost zemědělské poradenské činnosti charakterizována jako návod, jak zemědělcům zlepšit udržitelné řízení a celkovou výkonnost jejich podniku nebo podnikatelské činnosti.

2. 2 Koncepce poradenského systému

Ministerstva zemědělství na léta 2009 – 2013

Tato koncepce byla schválena 15. 12. 2008. Jedná se o nový dokument upravující poskytování poradenství pro oblast zemědělství, lesnictví, rybářství, vodní hospodářství a pro rozvoj venkova.

Poradenství je poskytováno různými formami, které tvoří jednotlivé stupně od informativního všeobecného poradenství, přes odborné poradenství, individuální terénní poradenství, až po syntetické informace poskytované prostřednictvím navzájem propojených webových stránek.

Všechny stupně na sebe navazují, vzájemně se doplňují a podporují a tím vytvářejí ucelený systém, který je finančně zabezpečen prostřednictvím podpůrných programů. V příloze článku je uveden text dokumentu tak jak byl schválen vedením MZe.

1. Vývoj zemědělského poradenství po roce 1989

- **Před rokem 1990**

„Zemědělské poradenství v České republice prakticky neexistovalo. Odborné činnosti prováděli specialisté státních statků a zemědělských družstev. Transfer informací a prostor pro výměnu zkušeností poskytovaly okresní a krajské porady agronomů, zootechniků atd.“ (MZe, 2009).

- **1990–92**

V poradenství převládala legislativní a transformační problematika, hlavním důvodem byly předešlé změny po revoluci a následných změnách v oblasti soukromého vlastnictví.

- **1997-1998**

Po zkrachování většího množství malých firem byly vytvořeny poradenské programy DIGIT I a DIGIT II. „Byly výhradně zaměřeny na zhodnocení podnikatelského záměru ekonomicky slabých podniků a na doporučení ke změně zaměření hospodářské činnosti nebo k jejímu ukončení.“

- **1999**

„MZe zpracovalo koncepci zemědělského poradenství, která byla vytvořena jako nástroj k systémové poradenské činnosti a upravovala poskytování prostředků z veřejných zdrojů na základě resortních poradenských programů.“ Zdůraznila zde potřebu šíření informací a poradenských služeb nekomerčního charakteru a dala vzniku poradenství ve veřejném zájmu.

- **1998-2002**

Poradenství se uskutečňovalo prostřednictvím poradenských kroužků. To vedlo k jisté ochotě zemědělců se sdružovat za účelem řešení obdobných problémů. Poradenský kroužek měl společný projekt, ve kterém si stanovil cíle. Dle zhodnocení a zjištění míry plnění plánu byl projekt financován. Tuto formu poradenství ocenila široká veřejnost i EU.

- **2004-2010**

Pro toto období byla vytvořena nová Koncepce zemědělského poradenství.

Cílem bylo zabezpečení přípravy resortu zemědělství na povinnost členských států zřídit nejpozději od 1. ledna 2007 komplexní systém zemědělského poradenství a to minimálně pro oblast požadavků na hospodaření a respektování vhodných agroenvironmentálních podmínek (MZe, 2009).

Dle nařízení rady musí sám členský stát nebo

prostřednictvím jím určeného orgánu zodpovídat za schválení a kontrolu pověřených poradenských subjektů. Část řídicích pravomocí přenesena na Ústav zemědělských a potravinářských informací, který byl kromě funkce kontrolního orgánu pověřen i funkcí správce Registru poradců MZe a prováděním administrativních úkonů spojených s akreditací. Požadavky na přípravu poradců a na jejich odbornou způsobilost byly v roce 2002 stanoveny akreditační směrnicí MZe (MZe, 2009).

Ministerstvem zemědělství byla také ustanovena Národní rada poradenství pro zemědělství a rozvoj venkova, ve které „jsou dále zastoupeny útvary ministerstva včetně Zemědělské agentury MZe, Ústav zemědělské ekonomiky a informací (ÚZEI), agrární nevládní neziskové organizace, výzkumné ústavy a univerzity.“ Pro fungování oboustranného informačního toku byla zajištěna celoplošná dostupnost informací, adresně směřované informace na cílového uživatele pomocí subjektu „na úrovni kraje, který obdržel statut Krajského informačního střediska (KIS)“ (MZe, 2009).

„Počínaje rokem 2004 byl poradenský program zaměřen na podporu zákonných požadavků v oblasti ochrany vod, welfare zvířat, přechodný a ekologický způsob hospodaření a optimalizaci hospodaření“ (MZe, 2009).

„Analýza poradenských služeb za rok 2005 poukázala na řadu nedostatků v hospodaření zemědělských podniků. Četné nedostatky byly shledány v oblasti ochrany vod, chovu skotu, prasat a drůbeže“ (MZe, 2009).

„V roce 2006 byly ukončeny podpory z národních dotací a od r. 2007 je poradenství zařazeno do Programu rozvoje venkova ČR na období 2007-2013“ (MZe, 2009).

„Schválená novela akreditační směrnice z 3. ledna 2008 nově vymezuje oblasti akreditace, kvalifikační požadavky na poradce včetně jejich materiálního a technického vybavení, postup akreditace, vedení v Registru a oblast kontrolní činnosti.“ (MZe, 2009).

2. Východiska koncepce

Nařízení Rady 1782/2003 požadovalo od všech členských států:

- „do 1. ledna 2007 zřídit komplexní systém poradenství,
- poradenskou činnost zaměřit přinejmenším na požadavky podle předpisů v oblasti řízení a na dobrý zemědělský a ekologický stav (čl. 13),
- provozovat „zemědělský poradenský systém jedním nebo více určenými orgány nebo soukromými subjekty“ (čl. 13),
- při dobrovolném zapojení zemědělců do systému upřednostnit ty zemědělce, kteří dostávají více než 15 000 € přímých plateb ročně,
- zajistit ochranu dat získaných při poradenské činnosti (čl. 15)“ (MZe, 2009).

STAR Pracovní Dokument VI/185/250/04 vymezil detailnějším způsobem požadavky na zemědělský poradenský systém podporovaný z evropských prostředků i jeho cíl: Obecný účel nového opatření je umožnit inventarizaci a účetní evidenci materiálových toků a procesů na úrovni hospodářství (farmy) vztahujících se přinejmenším ke standardům založeným na komunitární legislativě uvedené v příloze III a IV Nařízení 1782/2003 (MZe, 2009).

Podnikatelské subjekty působící v zemědělství uplatňovali v letech 2004 až 2010 poskytování poradenských služeb i na další oblasti, to se však neslučovalo se striktně stanovenými zaměřeními evropských podpor. Proto vláda ČR ve svém programovém prohlášení rozhodla o změně poradenského systému a jeho rozšíření na všechny oblasti resortní působnosti.

Komise MZe byla ustanovena za účelem přípravy zemědělského poradenského systému na počátku roku 2008. Ze svých jednání došla ke společným závěrům, které doporučila zapracovat do návrhu Koncepce poradenského systému MZe na léta 2009 – 2013.

Komise MZe zhodnotila stávající postupy v oblasti zemědělského poradenství a konstatovala, že individuální terénní poradenství pro zemědělské podniky naplňuje požadavky stanovené NR (ES) 1782/2003, 1698/2005 a NK (ES) 1974/2006, především pak zaměření zemědělských poradenských služeb na dodržování požadavků cross complianceⁱ a doporučila proto zachovat stávající funkční prvky

zemědělského poradenství jako nedílnou součást nově koncipovaného poradenského systému (MZe, 2009).

Tímto způsobem byl vytvořen nový ucelený systém resortního poradenství, jsou zde zahrnuty různé formy poradenství a také různě finančně podporované druhy poradenství.

3. Návrh Koncepce systému poradenství Mze na léta 2009 – 2013

Navrhovaný poradenský systém resortu zemědělství je zaměřen na oblast zemědělství, lesnictví, rybářství, vodního hospodářství a rozvoj venkova. Poradenství je poskytováno různými formami, které tvoří jednotlivé stupně od informativního všeobecného poradenství, přes odborné poradenství, individuální terénní poradenství, až po syntetické informace poskytované prostřednictvím navzájem propojených webových stránek.

Všechny tyto stupně na sebe navazují, doplňují a podporují se. Tím vzniká ucelený systém finančně zabezpečený podpůrnými programy.

SYSTÉM PORADENSTVÍ

1. Stupeň – vstupní (orientační) konzultace

Jsou pro uživatele bezplatné, poskytnou tazateli všeobecné informace (časově limitované) ke vznesenému dotazu, informace o podpůrných programech, o vyžadovaných termínech či nasměrují tazatele na další odborné konzultace nebo individuální poradenské služby (MZe, 2009).

Oblast poradenství: Zemědělství, lesnictví, rybářství, vodní hospodářství, rozvoj venkova.

Institucionální zajištění:

Zemědělské agentury (ZA MZe):

- Poskytování informací o veškerých programech podpor poskytovaných MZe,
- pomoc při vyplňování potřebných formulářů,
- metodické pracoviště pro odbornou činnost,

- poskytování poradenství uživatelům půdy,
- vedení ostatních registrů,
- organizace seminářů, školení pro zemědělce.

Agrární nevládní neziskové organizace:

- Poskytování vstupních konzultací a informací o možnostech získání podpor,
- informování o nezbytnosti dodržování podmínek správné výrobní praxe,
- poskytování zpětné vazby ministerstvu o poradenských potřebách cílových skupin.

Sekce vodního hospodářství :

- Konzultační místo pro oblast vodního hospodářství.

Celostátní síť pro venkov:

- Konzultační a informační činnosti v oblasti problematiky rozvoje venkova.

Zástupcům nestátních neziskových organizací bude nabízeno systematické vzdělávání v oblastech jejich konzultační působnosti. K podpoře jejich činnosti jim bude k dispozici také informační (softwarová a databázová) odborná pomoc Ústavu zemědělské ekonomiky a informací (ÚZEI). Ten zpřístupní uživatelům bezplatně základní informace a bude je předávat v přijatelné podobě (MZe, 2009).

Program:

Vstupní konzultace poskytovaná agrárními nevládními neziskovými organizacemi pro oblast zemědělství, lesnictví a rybářství budou podpořeny z národních dotací. Pro oblast rozvoje venkova bude k poskytování vstupních konzultací využita struktura Celostátní sítě pro venkov (MZe, 2009).

2. Stupeň – odborné konzultace

„Jsou pro uživatele bezplatné, které formou telefonického, elektronického, případně osobního kontaktu (časově limitovaného) pomohou tazateli zodpovědět jednotlivý odborně zaměřený dotaz provozního charakteru.

Odborná činnost vědecko-výzkumných institucí může být zaměřena rovněž na transfer poznatků výzkumu pro zkvalitňování činnosti poradců, lektorů a konzultantů poradenského systému MZe, učitelů středních odborných škol, případně pracovníků veřejné správy. Tento stupeň zahrnuje i speciální poradenství pro živočišnou a rostlinnou výrobu“ (MZe, 2009).

Oblast poradenství: Zemědělství, lesnictví, rybářství, vodní hospodářství.

Institucionální zajištění:

Resortně orientované výzkumné ústavy, veřejné vysoké školy a vyjmenovaná odborná sdružení nevládních organizací

Odborné úseky MZe:

- Konzultační činnost pro oblast vodního hospodářství a rybářství.

Komoditní úsek MZe :

- Garant pro speciální poradenství pro živočišnou a rostlinnou výrobu,
- prostřednictvím uznaných chovatelských sdružení, pěstitelských svazů, případně oprávněných osob.

Ústav zemědělské ekonomiky a informací:

- Poskytování informací prostřednictvím služby Infopult.

Program:

Odborná konzultační činnost bude v dalších letech podpořena z národních dotací. Tím bude zajištěn přístup fyzických a právnických osob působících v resortu zemědělství ke zdrojům odborného poradenství a zároveň bude usnadněn i transfer odborných informací do praxe (MZe, 2009).

Národní dotace budou využívány pro speciální poradenství, jako je zemědělské poradenství.

3. Stupeň – individuální poradenství podporované z PRV

Poradenství s finanční spoluúčastí klientů poskytované akreditovanými poradci. Je využíváno v případech, kdy podnikatelský subjekt potřebuje řešit odbornou problematiku zaměřenou především na oblast dodržování zásad společné zemědělské politiky, cross-compliance¹ a správné zemědělské praxe a to do větší hloubky nebo komplexněji, než to umožňují odborné konzultace.

Oblast poradenství: Zemědělství a lesnictví.

Institucionální zajištění:

„Stát je garantem výběru dodavatelů poradenských služeb a kontroly dodržování standardu a rozsahu těchto služeb.“

Poradenské služby mohou být poskytovány pouze soukromými fyzickými nebo právnickými osobami, které mají poradenství v předmětu své činnosti a jsou vedeny v Registru poradců MZe nebo disponují registrovanými poradci. Registrace poradců je podmíněna jejich akreditací, při které musejí prokázat své odborné znalosti a materiální zázemí. Pravidla pro akreditaci a registraci poradců jsou upravena Směrnicí MZe o akreditaci poradců a jejich vedení v Registru poradců MZe (MZe, 2009).

„Část své pravomoci v této oblasti ministerstvo přeneslo na svou příspěvkovou organizaci Ústav zemědělské ekonomiky a informací, kterou - mimo jiné - pověřilo výkonem činnosti kontrolního orgánu“ (MZe, 2009).

Dne 12. 2. 2013 byla poradou ministra zemědělství schválena novela Směrnice Ministerstva zemědělství č. j. 214610/2012-MZE-17013 o akreditaci poradců a jejich vedení v Registru poradců akreditovaných Ministerstvem zemědělství, která navazuje na dosavadní systém akreditace poradců, jehož cílem je zajistit, aby poradenské služby, které jsou podnikatelským subjektům poskytované v resortu zemědělství v rámci programů podporovaných z veřejných zdrojů, vykonávali pouze poradci, kteří jsou k této činnosti odborně způsobilí a kteří jsou systematicky proškolení a seznamováni s aktuálními otázkami, především s tzv. povinnými požadavky na hospodaření, požadavky na dobrý zemědělský a environmentální stav a s národní legislativou. Tato směrnice nabyla platnost 18. 2. 2013.

Program:

Finanční podpora je určena zemědělcům, vlastníkům a nájemcům lesa ke spolufinancování nákladů při využívání služeb zemědělského poradenského systému.

Zemědělcům jsou poskytovány poradenské služby především v oblasti dodržování zásad společné zemědělské politiky, zejména cross-compliance a správné zemědělské praxe. Finanční podpora vlastníkům a nájemcům lesa je poskytována pro poradenství v okruzích platné legislativy a dále k podpoře šetrného způsobu hospodaření v lesích v souvislosti např. s lesnicko-environmentálními opatřeními. Podpora se řídí podmínkami stanovenými pro provádění PRV (MZe, 2009).

4. Stupeň - poskytování informací prostřednictvím specializovaných webových portálů

Oblast poradenství: Zemědělství, lesnictví, rybářství, vodní hospodářství, rozvoj venkova.

Provozování webové stránky jako hlavního prostředku poradenství je využíváno v oblasti vodního hospodářství; v oblasti rozvoje venkova bude nositelem informační báze portál Celostátní síť pro venkov financovaný z opatření V. 2 „Zřízení a provoz Celostátní sítě pro venkov“ v rámci PRV (MZe, 2009).

„Webové informace jsou poskytovány ve všech úrovních poradenství, v různých stupních odbornosti. Podpora webového poradenství má za cíl zjednodušení přístupu k poradenským informacím propojováním webových portálů“ (MZe, 2009).

INSTITUCIONÁLNÍ ZAJIŠTĚNÍ PORADENSKÉHO SYSTÉMU

Koncepčním a řídicím orgánem poradenského systému MZe je odbor ministerstva, v jehož náplni je poradenství. Úkolem tohoto útvaru je vytvářet podmínky pro poskytování poradenských služeb, propojovat odborné působení jednotlivých odborných útvarů MZe a jimi řízených programů - spolupracovat s odborem venkovských podpor PRV (MZe, 2009).

„K vytvoření uceleného systému poradenství ministerstvo navrhuje a administrativně zajišťuje podpůrné programy z národních dotací a dále metodicky usměrňuje a podporuje činnost jednotlivých prvků systému“ (MZe, 2009).

Národní rada poradenství pro zemědělství a rozvoj venkova je poradním orgánem náměstka, v jehož kompetenci je oblast poradenství. „Činnost Národní rady se řídí statutem a jednacím řádem.“ V Národní radě jsou zastoupeny:

- útvary ministerstva, které budou formulovat požadavky na poradenský systém (včetně ZA MZe) a ÚZEI, jakožto kontrolní orgán,
- agrární nevládní neziskové organizace, které budou reprezentovat potřeby a zájmy podnikatelských subjektů působících v resortu zemědělství,
- výzkumné ústavy a univerzity z hlediska transferu odborných znalostí.

„Činnost Národní rady se od r. 2009 zaměří především na 1. a 2. stupeň poradenství, tj. na vstupní a odborné konzultace. Národní rada bude vyhodnocovat poskytnutou zpětnou vazbu a na základě získaných výsledků bude předkládat doporučení vedoucí ke zlepšení poradenských služeb (MZe, 2009).

FINANCOVÁNÍ PORADENSKÝCH PROGRAMŮ

Financování 1. a 2. stupně poradenství je navrženo formou programů zařazených do národních dotací. Potřeba finančních prostředků nutných k realizaci nově koncipovaných dotačních programů pro vstupní a odborné konzultace je vyčíslena minimální částkou 26,5 mil. Kč ročně. Částečné pokrytí tohoto finančního požadavku bude řešeno transformací stávajících poradenských podprogramů (MZe, 2009).

„K úplnému pokrytí nově koncipovaných podprogramů poradenského systému MZe bude nutné navýšení prostředků o 11,5 mil. Kč z národních dotací“ (MZe, 2009).

Podpora individuálně zaměřených poradenských služeb, které tvoří 3. Stupeň poradenství, je zabezpečena z PRV, opatření I. 3.4 a jsou pro ni vyhrazeny finanční prostředky z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EAFRD) v průměrné roční výši cca 2,8 mil. EUR, spolupodíl žadatelů je 0,7 mil. EUR/rok (MZe, 2009).

Pro financování informací pomocí specializovaných webových portálů (4. stupeň) budou využity finanční prostředky ministerstva určené na budování informačního systému MZe.

Obrázek 3: Financování jednotlivých poradenských programů

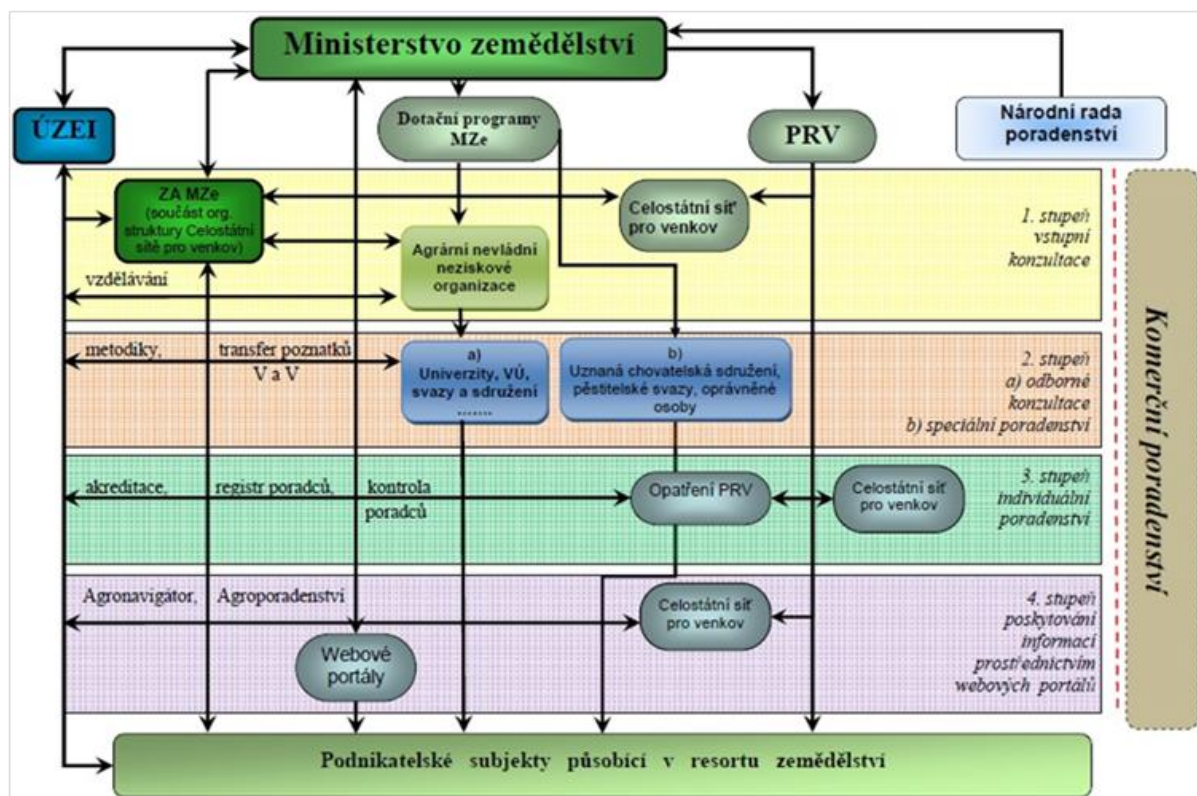
Poradenské programy		Zdroj financování	Roční potřeba finančních prostředků	Gesce MZe (odbor, úsek)
1. stupeň	Vstupní konzultace: - agrární NNO - poradenské programy v rámci Celostátní sítě pro venkov dle Akčního plánu	- národní dotace - opatření V.2 PRV	- cca 11, 5 mil. Kč - dle ročních prováděcích plánů Celostátní sítě pro venkov	- 18010 - 14150
2. stupeň	Odborné konzultace: - resortně orient. VÚ, univerzity, odborná sdružení NNO - speciální poradenství	- národní dotace - národní dotace	- cca 15 mil. Kč - 40 mil. Kč	- 18010 - 17000
3. stupeň	- individuální poradenství v rámci osy I a II PRV - certifikace poradců pro poradenství v oblasti osy III a IV PRV + databáze expertů a poradců	- opatření I.3.4 PRV - opatření V.2 PRV	- cca 2,8 mil. € - dle ročního prováděcího plánu na r. 2009	- 14110 - 14150
4. stupeň	- informace pomocí specializovaných webových portálů - portál Celostátní sítě pro venkov	- prostředky MZe - opatření V.2 PRV	- zabezpečováno odbornými útvary - dle ročních prováděcích plánů Celostátní sítě pro venkov	- odborné útvary - 14150

Zdroj: Koncepce poradenského systému Ministerstva zemědělství na léta 2009-2013, str. 10

Ucelený poradenský systém je tvořen z jednotlivých forem poradenských služeb, jako je vstupní a odborné konzultace, individuální poradenství a webové poradenství. Financování tohoto systému je zabezpečeno prostřednictvím národních i evropských fondů. Činnost státních institucí v rámci poradenského systému (ZA MZe a ÚZEI, resp. ÚHÚL) je financována z rozpočtu, který jim byl stanoven MZe.

„Pro realizaci poradenských programu je využívána již vybudovaná institucionální struktura“ (MZe, 2009) viz obrázek 4.

Obrázek 4: Institucionální struktura

Zdroj: Koncepce poradenského systému Ministerstva zemědělství na léta 2009-2013, str. 10

Nyní, na začátku roku 2014 ještě není k dispozici nové vydání, avšak na konci loňského roku byla přijata nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropské unie, která se obsahově dotýkají problematiky zemědělského poradenství.

3. METODIKA

3.1 Cíl práce

Cílem práce je analýza manažerského poradenského systému v zemědělství v jihočeském regionu.

3.2 Zkoumaná oblast

Bude šetřen poradenský systém na území jihočeského regionu.

V druhé části bude šetřena činnost KIS JK – správa webových stránek KIS JK.

3.3 Zdroje vstupních informací

Závěrečné zprávy Krajského informačního střediska Jihočeského kraje

Právní předpisy týkající se zemědělského poradenského systému, např:

- Koncepce zemědělského poradenství
- Nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropské unie

Informace od:

- Krajského informačního střediska JK,
- Regionální Agrární komory,
- Ministerstva zemědělství,
- Českého statistického úřadu.

A jiné volně dostupné informace v oblasti zemědělského poradenství na internetu.

3.4 Období

Šetření je zaměřeno na činnost v letech 2011 až 2013.

3.5 Postup

Prostudování literatury související s tématem.

Získání a prostudování potřebných dokumentů (závěrečné zprávy, metodiky, projekty, statistické údaje). Vyhledávání poznatků o tomto tématu v rámci ČR i v kontextu se zahraničím, zejména s EU.

Vyhodnocení získaných informací.

Zhodnocení poradenské činnosti a její vývoj v JK pomocí získaných informací z KIS JK za poslední tři roky.

Vyvození závěrů, doporučení a návrh možných změn, které by přispěly ke zlepšení poskytovaných služeb.

3.6. Seznam použitých zkratek

AK ČR - Agrární komora České republiky

AP – Akreditovaný poradce

ASZ ČR – Asociace soukromých zemědělců České republiky

COPA – Výbor profesních zemědělských organizací

ČR – Česká republika

ČSÚ – Český statistický úřad

EAFRD - European Agricultural Fund for Rural Development

EAGF - European Agricultural Guarantee Fund

EFF - European Fisheries Fund

EN – Evropská norma

EP - Evropský parlament

EU – Evropská unie

EZ – Ekologické zemědělství

FO – Fyzická osoba

FOA – Food and agriculture Organization

HDP – Hrubý domácí produkt

JK – Jihočeský kraj

KIS – Krajské informační středisko

KIS JK - Krajské informační středisko – Jihočeský kraj

KZP ČR – Komora zemědělských poradců České republiky

LFA – Less favoured areas

LPIS – Land parcel information systems

MAS – Místní akční skupina

MSP – Malé a střední podnikání, či malí a střední podnikatelé

PRV – Program rozvoje zemědělství a venkova

Rada (EU) – Rada evropské unie

RAK JK – Regionální agrární komora Jihočeského kraje

SMA ČR - Společnost mladých agrárníků České republiky

SZIF – Státní zemědělský intervenční fond

ÚZEI – Ústav zemědělské ekonomiky a informací

ZA MZe – Zemědělská agentura Ministerstva zemědělství

4. PRAKTICKÁ ČÁST

4.1 Charakteristika jihočeského zemědělského prostředí

4.1.1 Charakteristika Jihočeského kraje

Území jihočeského regionu je totožné s územím Jihočeského kraje (JK). Rozloha JK činí 10 056 km² a tvoří 12,8 % z celkové rozlohy ČR. Více než jednu třetinu tohoto území je tvořena lesy, 4 % jsou pokryty vodní plochou. Většina území leží v nadmořské výšce 400 – 600 m. Území kraje náleží do povodí horní a střední Vltavy s přítoky Malše, Lužnicí, Otavou a mnohými dalšími. JK charakterizují spíše rekreační než průmyslově vyspělé oblasti, je zde nejmenší hustota zalidnění v ČR. Na tvorbě HDP ČR se podílí pouze 5,2 %.

Díky své poloze se JK často účastní přeshraničních spoluprací jako je např. Euroregion Šumava / Bayerischer Wald / Mühlviertel, Silva Nortica či Evropský region Dunaj-Vltava (www.czso.cz).

4.1.2 Zemědělství v Jihočeském kraji

V rostlinné výrobě dominuje pěstování obilovin, olejnin a píce, významná je i produkce brambor. V živočišné jde zejména o chov prasat a skotu. Na území JK je vytvářeno přibližně 10 % zemědělské produkce celé republiky. Neopomenutelnou historickou součástí hospodářství je rybníkářství. Rybníky, v nichž jsou chovány ryby zaujímají kolem 25 000 ha. Zde je vytvářena více než polovina produkce ryb ČR. Významným podílem chovu je také chov vodní drůbeže (kachen a hus).

Zemědělství v tomto regionu velmi ovlivňuje charakteristiky daných oblastí.

Dle Volfové (2011)

méně příznivé oblasti (LFA) jsou finančně podporovány s cílem přispět k:

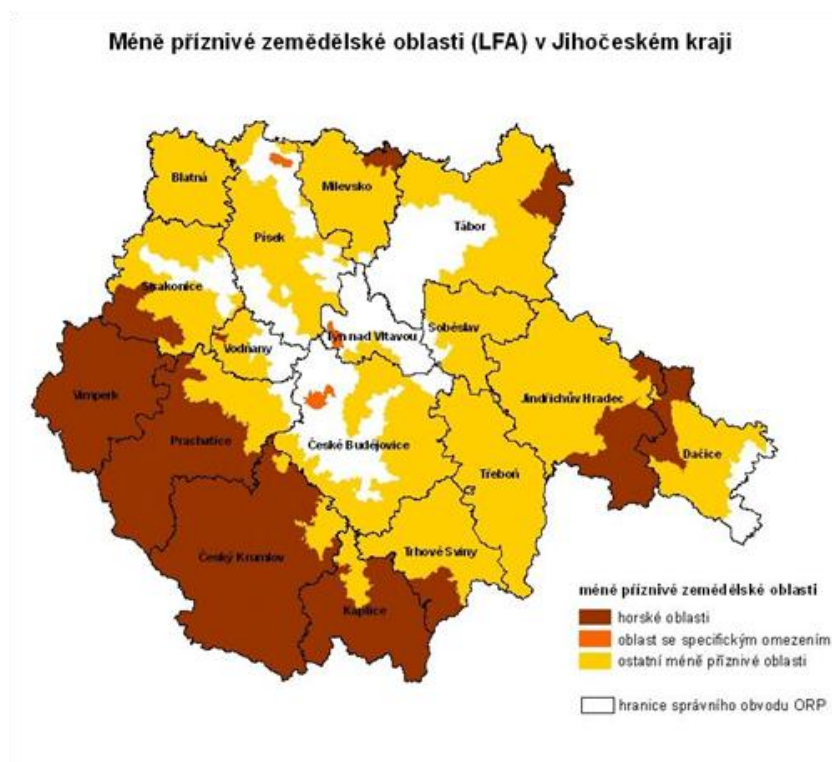
- záruce pokračujícího využívání zemědělské půdy,
- zachování venkovské krajiny,
- zachování a posílení trvale udržitelných systémů hospodaření.

Podpora hospodaření v méně příznivých oblastech se vyplácí sazbou na ha trvalých travních porostů s cílem stimulovat snížení zornění zemědělské půdy v méně příznivých oblastech.

Dle nařízení vlády č. 75/2007 Sb., o podmínkách poskytování plateb za přírodní znevýhodnění v horských oblastech, oblastech s jinými znevýhodněními a v oblastech Natura 2000 na zemědělské půdě v § 2 :jsou méně příznivé oblasti členěny na:

- Horské oblasti typu HA, HB,
 - Nadmořská výška vyšší než 600 m n. m.
 - Nadmořská výška v rozpětí 500 – 600m n. m. se sklonitostí větší než 7 stupňů na více jak polovině území.
- Ostatní méně příznivé oblasti typu OA, OB,
 - Výnosnost půdy vyšší nebo rovna 34 bodům (průměr 42 bodů v ČR).
 - Podíl pracovníků v zemědělství, rybářství a lesnictví větší nebo roven 8 %.
- Oblasti se specifickými omezeními typu S.
 - Výnosnost půdy mezi 34 - 38 bodům se sklonitostí 7 stupňů na více jak polovině území.
 - + specifické nevýhody daného území.

Obrázek 5: Méně příznivé zemědělské oblasti v JK

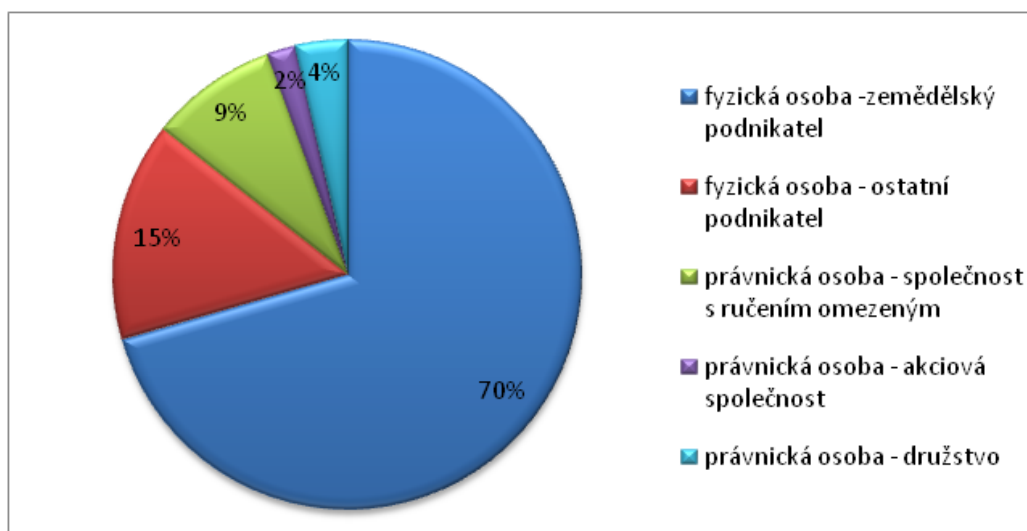
Zdroj: Ministerstvo zemědělství, www.eagri.cz

Právní formy zemědělských subjektů

Na území JK se nachází celkem 2 638 subjektů podnikajících v zemědělství, v celorepublikovém porovnání se jedná o více než 10% všech těchto subjektů v ČR.

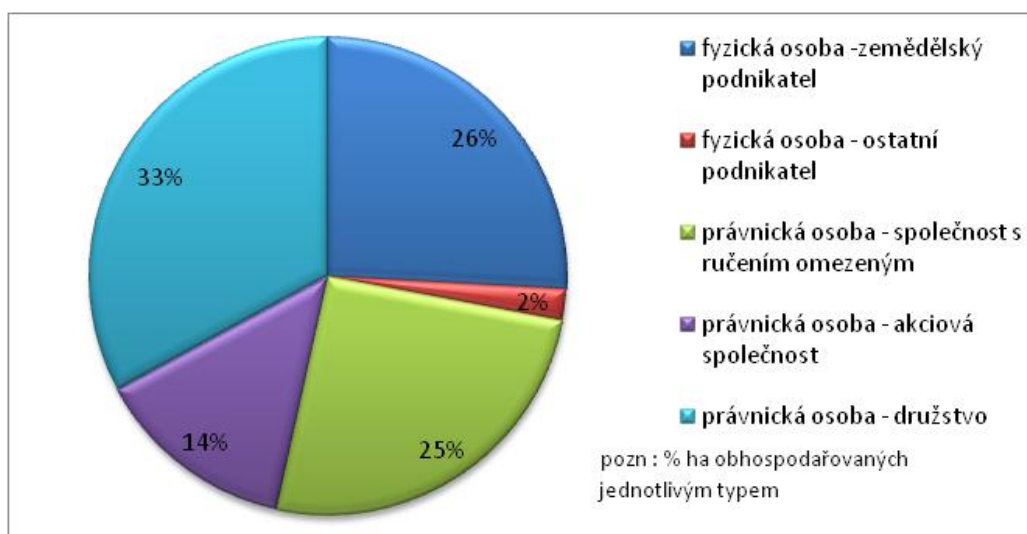
Právní forma zemědělských subjektů je v 85 % fyzická osoba (FO). FO zemědělský podnikatel zde zastupuje majoritní část se svými 70 %. Nejčastějšími formami u právnické osoby je společnost s ručením omezeným (9%) a družstvo (4%), které je často ještě pozůstatkem ze socialistických dob.

Obrázek 6: Zemědělské subjekty podle právních forem v Jihočeském kraji

Zdroj: Český statistický úřad, 2010, upraveno autorem

Obrázek 7: Obhospodařovaná zemědělská půda podle právních forem zemědělských subjektů

Zdroj: Český statistický úřad, 2010, upraveno autorem

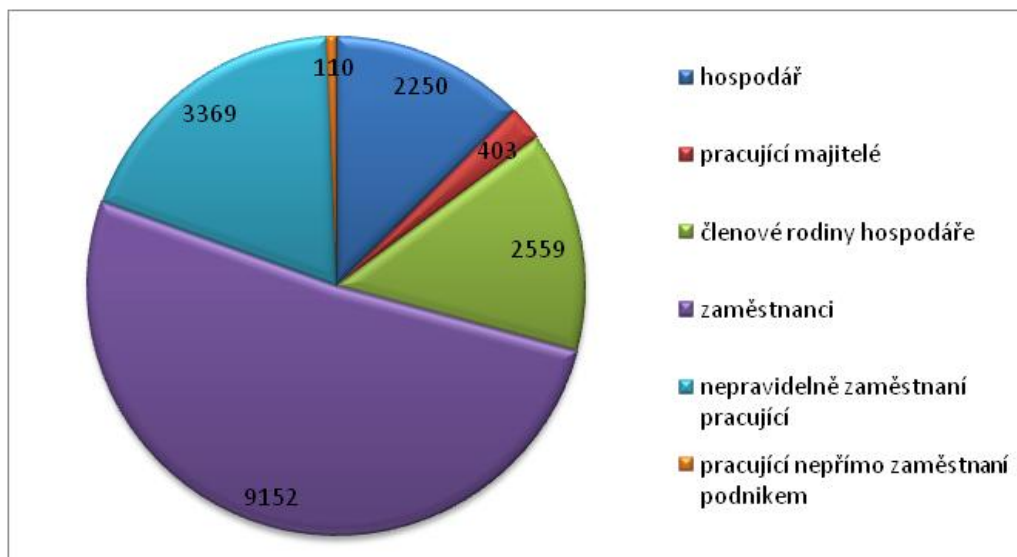
Pracující v zemědělství

Na území tohoto regionu pracuje v zemědělství celkem 9,56% z celkového počtu pracujících osob v ČR v tomto odvětví.

Pracující lze rozdělit na ty, kteří jsou zaměstnání přímo a nepřímo podnikem. Osoby samostatně výdělečně činné a osoby přidělené agenturou práce řadíme mezi nepřímo zaměstnané podnikem. Ostatní jsou řazeni jako pracující zaměstnaní přímo podnikem.

Největším podílem jsou zaměstnanci, tvoří zhruba polovinu všech zaměstnaných. V kategorii členů rodiny hospodáře jsou zahrnuti ti, co jsou pouze vypomáhající i ti, kteří mají pracovní smlouvu v daném podniku.

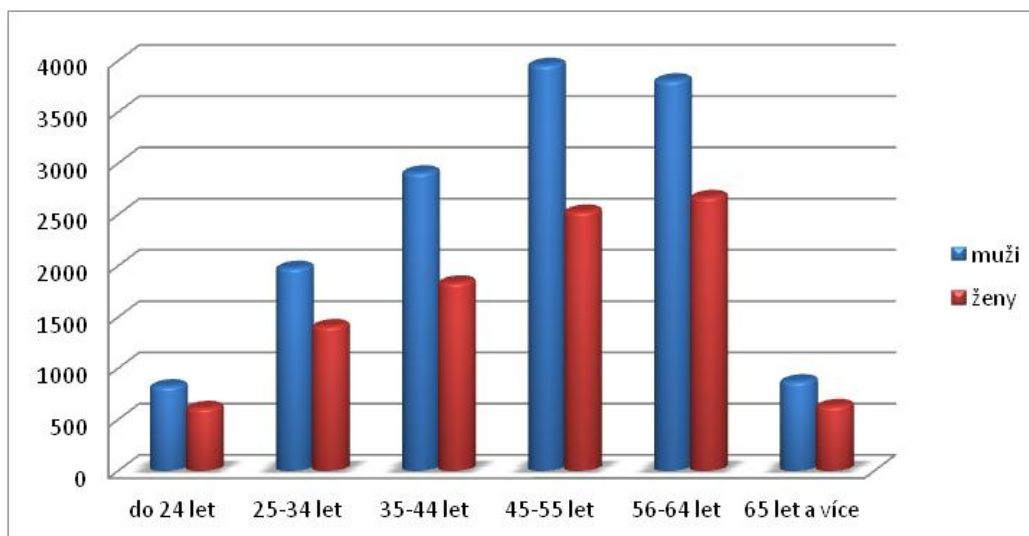
Obrázek 8: Pracující v zemědělství, Jihočeský kraj

Zdroj: Český statistický úřad, 2010, upraveno autorem

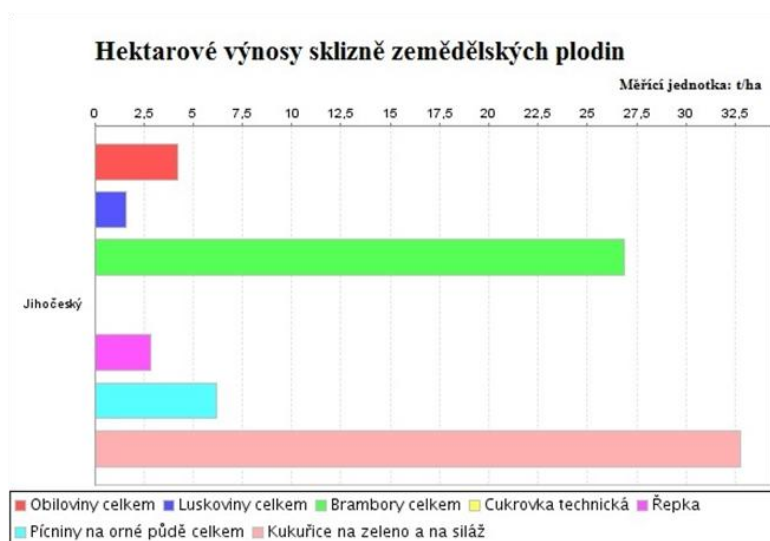
Práce v zemědělství je charakteristická vysokým zastoupením mužů, žen zde pracuje přibližně 32%. Dále pak vysokým věkem pracovníků. Nepočtenější věkovou kategorií jsou zaměstnanci mezi 45. – 64. rokem života.

Obrázek 9: Pravidelně zaměstnaní pracující v zemědělství dle věkových skupin

Zdroj: : Český statistický úřad, 2010, upraveno autorem

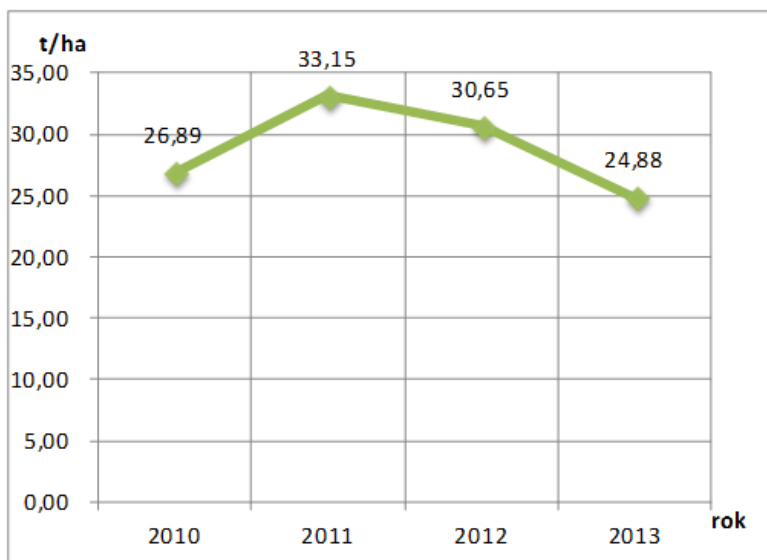
Obrázek 10: Hektarové výnosy sklizně zemědělských plodin, 2010

Zdroj: Český statistický úřad

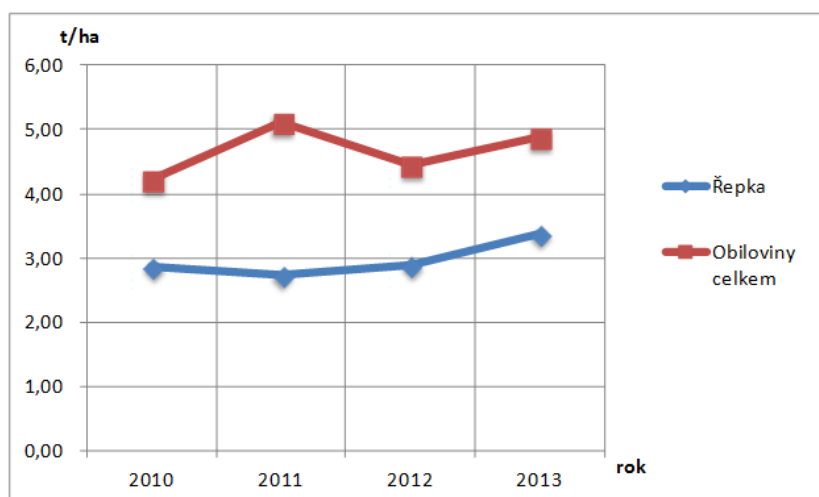
V dalším grafu jsou uvedeny hodnoty výnosů v letech 2010 až 2013. Zde jsou zemědělské plodiny děleny pouze na obiloviny, brambory a řepku.

Obrázek 11: Hektarové výnosy sklizně brambor v JK, 2010 - 2013

Zdroj: ČSÚ, upraveno autorem

Obrázek 12: Hektarové výnosy slizně ostatních zemědělských plodin v JK, 2010 - 2013

Zdroj: ČSÚ, vlastní úprava

4.2 Charakteristika zemědělského poradenství

Zemědělský poradenský systém FAS se zaměřuje na pomoc zemědělcům, aby byli schopni lépe porozumět pravidlům a legislativě EU pro životní prostředí, oblast veřejného zdraví a zdraví zvířat a především pro dobrou kondici zemědělství (<http://ec.europa.eu>).

Komise o uplatňování zemědělského poradenského systému (FAS) v roce 2010 na svém zasedání uvedla, že do používaných postupů je potřeba zavést větší pružnost na bázi osobního poradenství pro důkladnější vysvětlování veškerých souvislostí. Dále dospěla k názoru, že poradenský systém by měl postupně obsáhnout i další oblasti zemědělské činnosti a orientovat se mimo jiné směrem k zefektivnění výroby, zvýšení výnosů a ekologizaci produkce.

4.2.1 Organizace zaměřené na poradenství zemědělcům

Akreditovaní poradci

Na území ČR je 254 akreditovaných poradců MZe (dále jen AP), z toho se jich 35 zabývá ekologickým zemědělstvím. V JK působí 87 AP, z toho akreditaci pro podoblast ekologické zemědělství má 17.

Na internetových stránkách www.agroporadenstvi.cz je dostupný seznam všech AP. Jsou řazeni dle oblasti zaměření (lesnictví, zemědělství, rostlinolékařství) a dle místa působnosti (rozdělení dle krajů). Dále je v tomto seznamu u každého AP uvedeno jeho registrační číslo, podoblast akreditace, doba trvání akreditace a kontaktní údaje. Vzor certifikátu akreditovaného poradce v Příloze 2.

Společnost mladých agrárníků České republiky (SMA ČR)

Na vlastních webových stránkách je tato společnost charakterizována jako

dobrovolné nepolitické sdružení, které zastupuje a zajišťuje zájmy svých členů. Vytváří a prosazuje podmínky pro rozvoj a propagaci venkova a moderního zemědělského podnikání mladých lidí. Vyjadřuje, reprezentuje a zastupuje profesní a podnikatelské zájmy svých členů ve vztahu k jiným státním a nestátním subjektům v České republice i v zahraničí. Poskytuje vzdělávací a poradenskou činnost, propagaci činnosti a výrobků svých členů. Spolupracuje s jinými organizacemi, podnikateli, s orgány státní správy a jinými osobami, přičemž může vstupovat jako člen do jiných zájmových organizací (www.smacr.cz).

SMA ČR se podílí na poradenském systému, zprostředkovává jej převážně prostřednictvím různých odborných a společenských včetně jazykových kurzů zaměřených na zemědělskou problematiku.

Asociace soukromého zemědělství ČR (ASZ ČR)

ASZ ČR je sdružením právnických osob, tj. jednotlivých regionálních asociací soukromých zemědělců, které jsou sdružením fyzických osob. Každá regionální ASZ má svou právní subjektivitu. V současné době je v ASZ ČR sdruženo 41 regionálních asociací (z toho 15 na území JK) a další zájmová sdružení, která pokrývají v podstatě celou Českou republiku.

Veškeré náklady, spojené s činností ASZ ČR, jsou hrazeny zejména z členských příspěvků a doplňkově i z vlastní odborné činnosti. (www.asz.cz)

Činnost ASZ ČR probíhá na třech úrovních, a to na úrovni regionální, celostátní a mezinárodní.

„Činnost regionálních ASZ klade důraz především na hospodářské záležitosti. Členové ASZ se sdružují ke společnému nákupu a odbytu nebo vyjednávání s odběrateli a dodavateli“ (www.asz.cz). Na celostátní rovině se ASZ zabývá zejména obhajobou zájmů soukromých zemědělců v jednání se státními orgány. Činnost na mezinárodní úrovni sleduje zejména dlouhodobé cíle, jako je ekonomická nezávislost venkova, a jeho rozvoj na základě rozvoje multifunkčního zemědělství. Je podporován rozvoj rodinného farmářství a produkce kvalitních a ekologicky šetrně vyrobených potravin.

Vlastní poradenská činnost zemědělským subjektům se odehrává zejména na celostátní úrovni, kde jedním ze základních cílů je podpora vzdělávání a informační servis pro členy.

Zvláštní pozornost je věnována obousměrnému toku informací mezi členskou základnou a národní kanceláří, resp. předsednictvem ASZ ČR. Hlavní informační platformou je v současné době webová stránka <http://www.asz.cz/>, která se stala s návštěvností přes 2.500 denně přihlášených jedním z nejnavštěvovanějších zemědělských portálů (www.asz.cz).

ASZ ČR je členem evropské stavovské organizace farmářů COPA. Z členství vyplývají také poradenské aktivity, zejména přenos výrobních a ekonomických informací zemědělsky uplatnitelných.

„Dlouhodobé cíle ASZ ČR sledují ekonomickou nezávislost venkova a jeho rozvoj na základě rozvoje multifunkčního zemědělství.“ Je podporován rozvoj rodinného farmářství a produkce kvalitních a ekologicky šetrně vyrobených potravin (www.asz.cz).

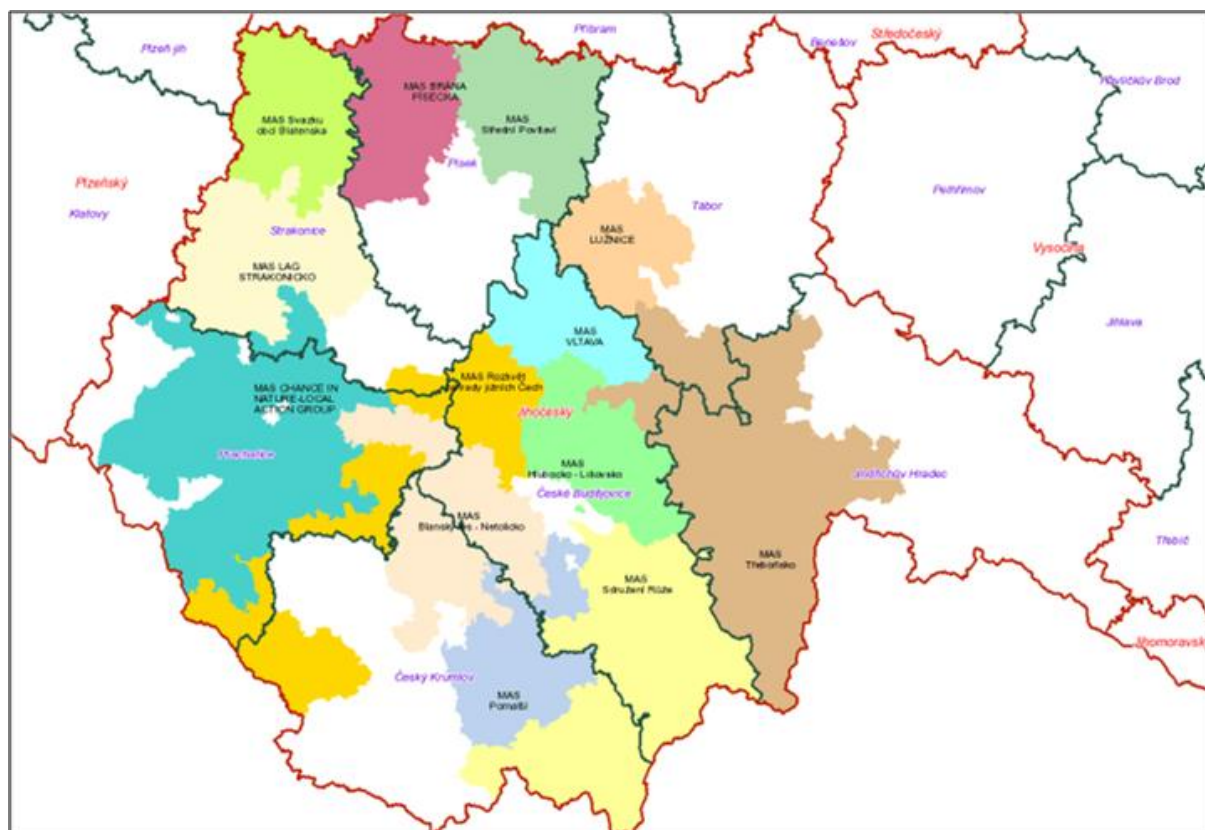
Místní akční skupiny (MAS)

Dle Regionálního informačního servisu

MAS je forma místního partnerství, která umožňuje efektivní způsob využívání dostupných zdrojů. Jejími členy mohou být obce, jejich svazky, instituce veřejné moci, soukromé podnikatelské subjekty, neziskové organizace i samotní občané jako fyzické osoby. Ti všichni v rámci místní akční skupiny spolupracují na rozvoji a obnově venkova. Jejich projekty a aktivity jsou podpořeny čerpáním finančních prostředků z národních programů nebo z programů EU (www.risy.cz).

V ČR se nachází celkem 171 MAS, z toho 15 na území JK. Činnost jednotlivých MAS se liší složením členů, kteří přicházejí do těchto skupin s určitým očekáváním, co jim členství může nabídnout. Ku příkladu v MAS s vysokým počtem podnikatelů v zemědělství orientuje svou činnost právě na zemědělce, poradenství v oboru apod.

Obrázek 13: Místní akční skupiny v JK

Zdroj: MZe

Státní zemědělský intervenční fond (SZIF)

SZIF je právnickou osobou sídlící v Praze, jeho činnost se řídí zákonem o Státním zemědělském intervenčním fondu č. 256/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů a prováděcími právními předpisy s tím souvisejícími.

„Státní zemědělský intervenční fond je akreditovanou platební agenturou - zprostředkovatelem finanční podpory z Evropské unie a národních zdrojů“ (www.szif.cz).

Dotace z EU jsou v rámci společné zemědělské politiky poskytovány z následujících fondů, na jejich administrativním zprostředkování se rovněž podílí poradci. Jedná se o:

- Evropský zemědělský záruční fond (EAGF),
- Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (EAFRD) - v programovacím období (2007-2013) podporuje projekt Program rozvoje venkova (PRV),
- Evropský rybářský fond (EFF).

V rámci společné zemědělské politiky se v EU uplatňují tři zásady:

- společný trh pro zemědělské produkty při společných cenách,
- zvýhodnění produkce ze zemí Unie na úkor vnější konkurence,
- finanční solidarita - financování ze společného fondu, do něhož všichni přispívají.

„Přířem poskytovaných finančních podpor jsou přímé platby vyplácené zjednodušeným systémem, tj. na hektar obhospodařované plochy“ (www.szif.cz).

Program rozvoje venkova (PRV), který byl spuštěn v roce 2007 představuje velké možnosti pro rozvoj zemědělství. Stejně nezanedbatelnou finanční pomocí jsou pak rovněž tržní opatření Společného evropského trhu, které řeší výkyvy poptávky a nabídky na trhu a zabezpečují zemědělským podnikatelům větší jistotu a lepší stabilitu v podnikání.

SZIF je územně členěn na regionální odbory, JK náleží Regionální odbor České Budějovice.

S probíhající transformací organizací podléhajících MZe byly původní Agentury pro zemědělství a venkov převedeny pod SZIF a přejmenovány na oddělení příjmu žádostí a LPIS (registr půdy). Mezi hlavní činnost tohoto oddělení patří správa a vyplácení dotací včetně nezbytného poradenství.

SZIF informuje také o aktualitách pomocí internetového Portálu farmář, kde se zemědělci mohou po zaregistrování informovat o všem, co souvisí s půdou a jejím využíváním, o zvířatech včetně dotací.

Ústav zemědělské ekonomiky a informací (ÚZEI)

„ÚZEI je státní příspěvková organizace zřízená Ministerstvem zemědělství. Mezi jeho hlavní činnosti patří zajištění funkce informačního a vzdělávacího centra pro oblasti zemědělství, potravinářství a rozvoj venkova“ (www.uzei.cz).

Oddělení Poradenství ÚZEI mimo jiné odpovídá za zajištění správy a provozu Registru poradců MZe, spolupracuje s Krajskými informačními středisky (KIS) a nevládními organizacemi.

V rámci své odborné působnosti se podílí na organizaci regionálních akcí, sbírá, analyzuje, vyhodnocuje a připravuje odborné podklady pro metodickou činnost a spolupracuje s dozorovými a kontrolními orgány v oblasti přípravy, zavedení a dodržování Cross Compliance v zemědělských podnicích. Zajišťuje aktualizaci a obsahovou údržbu webových stránek www.agroporadenstvi.cz. (www.uzei.cz)

Na těchto webových stránkách jsou zprostředkovávány spolu s vysvětlováním nejruznější informace týkající se zemědělství, např. nové směrnice a nařízení, doporučení, varování apod.

Agrární komora ČR

Agrární komora ČR byla zřízena zákonem č. 301/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, „sdužuje většinu podnikatelů v zemědělství, lesnictví a potravinářství, prosazuje a obhájí zájmy svých členů, poskytuje poradenství a informační služby na celém území ČR v následujících oblastech“ (www.agrocr.cz):

- „Právní a legislativní, konzultační, poradenské a praktické přípravy na povolání, zahraničních vztahů, celní a certifikační, informatiky“ (www.agrocr.cz).
- Agrární komora ČR je rozhodující nevládní agrární organizací, která zastupuje zájmy 103 tisíc svých členů, jimiž jsou zemědělci, lesníci, potravináři, ale také včelaři a další.
- Moderního pojetí rozvoje venkova, kde AK může být především partnerem obcí a všech ostatních subjektů spjatých s venkovem (www.agrocr.cz).

Organizační složky tvoří 60 okresních a 13 krajských agrárních komor.

Regionální agrární komora Jihočeského kraje (RAK JK) je právnickou osobou založenou v souladu se Zákonem o Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky z roku 1992.

Sdružuje sedm okresních agrárních komor Jihočeského kraje a jejich prostřednictvím zaštiťuje kolem 700 fyzických a právnických osob podnikajících v oblasti zemědělství, lesnictví, rybářství a potravinářství na území Jihočeského kraje. Členství není povinné. Jednotlivé OAK JK jsou samostatnými členy Agrární komory ČR (AK ČR), viz www.agrocr.cz, www.apic-ak.cz (www.agrocr.cz).

AK pomáhá svým členům zemědělcům lépe se orientovat v dotacích, mají k dispozici poradenství v právní oblasti, ale také např. evidenci zvířat, živočišné a rostlinné výrobě, administrativě a pod.

Agrární komora řeší obchodní spory mezi členy, medializuje důležitá témata. RAK JK se v zájmu svých členů snaží ovlivňovat vývoj agrární politiky lobbováním napříč politickými stranami, pravidelně se zemědělskou problematikou oslovuje jihočeské poslance, senátory i členy vlády ČR (www.agrocr.cz).

RAK JK je respektovaným partnerem regionální samosprávy (Jihočeského kraje) i ministerstva zemědělství. Navazuje a udržuje přeshraniční partnerství v Horních Rakousích ve spolupráci s Regionalmanagement Mühlviertel, s Dolními Rakousy prostřednictvím Euregionu Silva Nortica (www.agrocr.cz).

RAK JK získala akreditaci pro provozování Krajského informačního střediska pro rozvoj zemědělství a venkova Jihočeského kraje (KIS JK, www.kisjk.cz) a realizace dlouhodobého projektu na podporu výrobců kvalitních jihočeských potravin Chutná hezky. Jihočesky.

Krajské informační středisko pro rozvoj zemědělství a venkova (KIS)

Příslušné odbory MZe dle Koncepce zemědělského poradenství na roky 2004 ÷ 2010 zpracovaly návrh působnosti a kritéria výběru uchazečů o obdržení statutu Krajského informačního střediska pro rozvoj zemědělství.

Výkon činnosti je v souladu se zákonem č.301/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů zaměřený na pomoc podnikatelů v zemědělství, potravinářství a lesnictví, k podpoře podnikání v těchto oblastech.

Úkolem KIS je adresný přenos resortních informací, jejich provázanost s regionálními rozvojovými aktivitami a informační podpora systému zemědělského poradenství. Tuto činnost KIS zajišťují především prostřednictvím informační vazby na Ústav zemědělské ekonomiky a informací (ÚZEI) s finanční podporou MZe. Cílovými příjemci informací jsou zemědělci, regionální a místní iniciativy rozvoje venkova a agrární nevládní organizace (www.agrocr.cz).

MZe udělilo statut KIS na základě výběru jednomu subjektu v každém kraji. Subjektem KIS je právnická osoba, která má poskytování informací v náplni činnosti, která zajistí spolupráci cílovými skupinami a s krajskou reprezentací.“ Provozovatelem KIS JK je Regionální agrární komora Jihočeského kraje za finanční podpory MZe ČR a Jihočeského kraje (www.agrocr.cz).

Cíle :

- pravidelné adresné a bezplatné předávání aktuálních informací z oblasti zemědělství a rozvoje venkova,
- provázání venkova se zemědělstvím (program Leader+),
- podporování realizace a využívání poradenského systému MZe (kontakty na registr poradců MZe), spolupráce s MAS (<http://www.kisjk.cz>).

Informace šířené KIS jsou vždy aktuální, týkající se zejména nové legislativy, dotační politiky a jejímu výkladu, environmentální problematiky, minimálních standardů hospodaření či strategie bezpečnosti potravin.

Uživatelé informací jsou zemědělské podnikatelé, profesní sdružení podnikatelů v zemědělství a zpracovatelském průmyslu působící v Jihočeském kraji, jihočeské nevládní organizace zaměřené na agrární odvětví, regionální iniciativy rozvoje venkova, veřejná správa.

Způsoby informování:

- webové stránky, e-mail, SMS zprávy,
- informační semináře,
- regionální média,
- písemně, telefonicky, individuální konzultace (<http://www.kisjk.cz>).

Národní rada poradenství a vzdělávání pro zemědělství a rozvoj venkova

Národní rada poradenství a vzdělávání pro zemědělství a rozvoj venkova je poradním a iniciačním orgánem ministra zemědělství pro činnosti spojené s veřejnou podporou poradenství v oblasti zemědělství a rozvoje venkova a potřebami resortního vzdělávání (www.eagri.cz).

Tato rada byla zřízena ministrem zemědělství na základě Koncepce poradenského systému Ministerstva zemědělství na roky 2009 – 2013 č. j. 8182/2008-18000 ze dne 23. 10. 2008, za účelem účasti zemědělské veřejnosti na přípravě a implementaci opatření veřejné podpory poradenství přijímaných v rámci multifunkčního zemědělství a rozvoje venkova.

Institucionální a personální zastoupení v Radě vytváří předpoklady pro zapojení zástupců profesních a agrárních nevládních organizací do resortního poradenství a vzdělávání.

Komora zemědělských poradců o. s. (KZPCR)

„KZPCR je zřízena za účelem rozvoje vědy, informování, motivování a stimulování členů a vzdělávání. Její postavení a působnost je upravena zákonem č. 83/1990 Sb. o sdružování občanů ve znění pozdějších předpisů“ (www.kzpcr.cz).

Komora je **nezávislá na ministerstvu zemědělství**.

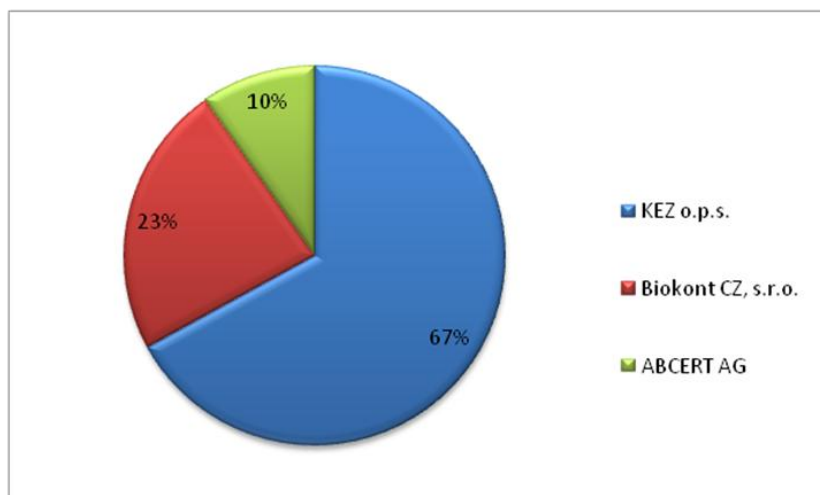
Členem Komory mohou být fyzické i právnické osoby sídlící v ČR i v zahraničí, které splňují podmínky uvedené ve stanovách. Členství poradců v Komoře je dobrovolné.

4.2.2 Poradenství ekologickým zemědělcům

MZe definuje ekologické zemědělství jako „moderní formu obhospodařování půdy bez používání chemických vstupů s nepříznivými dopady na životní prostředí, zdraví lidí a zdraví hospodářských zvířat. Tento zemědělský produkční systém, který umožňuje produkovat vysoce kvalitní potraviny, je nedílnou součástí agrární politiky ČR. Pravidla hospodaření v ekologickém zemědělství vychází ze zákona č. 242/2000 Sb., o ekologickém zemědělství, ve znění pozdějších předpisů.

Níže uvedené organizace se zabývají poradenstvím ekologickým zemědělcům a zároveň jsou kontrolními orgány určené státem k ekologické certifikaci EN 45011 a nařízení Rady (ES) č. 834/2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů v návaznosti na nařízení Komise č. 889/2008.

Obrázek 14: Působení kontrolních a poradenských organizací ekologického zemědělství na území ČR

Zdroj: www.eagri.cz, upraveno autorem

KEZ o.p.s.

Organizace KEZ o.p.s. je první českou akreditovanou kontrolní a certifikační organizací. Zajišťuje nezávislou kontrolu, certifikaci a poradenství v ekologickém zemědělství.

Svaz producentů a zpracovatelů biopotravina PRO-BIO, Nadační fond pro ekologické zemědělství FOA a Spolek poradců ekologického zemědělství EPOS společně založili KEZ o.p.s. v roce 1999 jako obecně prospěšnou společnost, jejímž posláním je garance ekologického původu na všech stupních "výroby BIO".

Tato organizace se zabývá kontrolou osob podnikajících v ekologickém zemědělství a certifikací jejich produktů, která je prováděna na základě pověření MZe podle § 29 zákona č. 242/2000 Sb., o ekologickém zemědělství v rozsahu tohoto zákona a nařízení Rady (ES) č. 834/2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů. Tyto produkty nesou označení CZ-BIO-001 (www.kez.cz).

Na území ČR je celkem 30 poradců se zaměřením na ekologické zemědělství, 12 z nich působí v JK.

Biokont s.r.o.

Kontrolní organizace založená roku 2005.

Je pověřena MZe ČR a ÚKSKP Bratislava SR kontrolní a certifikační činností v oblasti EZ na území ČR a SR. Hlavní činností je kontrola ekologického zemědělství, inspekce a certifikace BIO na celém území České republiky a Slovenské republiky.

Společnost se rovněž zabývá poradenskou činností. Každoročně pořádá semináře pro své klienty a zájemce o EZ.

Biokont je akreditovaným certifikačním orgánem (CO), jež opravňuje certifikovat bioprodukty, biopotraviny a proces výroby bioproduktů a biopotravin.

Abcert AG

Společnost ABCERT vznikla v Německu jako jedna z prvních organizací zaměřujících se na kontrolu ekologického hospodaření a bioprodukce, v ČR působí od roku 2006. Organizace je akreditována podle normy EN 40511 jako certifikační orgán (www.abcert.cz).

4.2.3 Komerční poradenství

Mimo poradenství zajišťovaného s veřejnou podporou, existuje v České republice množství soukromých subjektů, které se zaměřují na zemědělské poradenství nepodporované z veřejných zdrojů. Rozsah jejich činnosti koresponduje s agrárním komplexem, a proto lze říct, že plně pokrývá danou problematiku. (Suchá, 2013)

Komerční poradenství zajišťují poradci, poradenské firmy a zapojují se do něj i poradci akreditovaní MZe. Akreditace MZe je klienty vnímána jako záruka odbornosti. Je samozřejmé, že toto poradenství je zpoplatněné, přičemž cenová škála je více či méně podobná.

4.3 Krajské informační středisko pro rozvoj zemědělství a venkova Jihočeský kraj

Krajské informační středisko pro rozvoj zemědělství a venkova Jihočeský kraj vzniklo v roce 2005 na základě projektu RAK JK, který vycházel z Koncepce zemědělského poradenství na roky 2004-2010. RAK JK je akreditovaným provozovatelem KIS JK. V roce 2010 proběhla aktualizace projektu na roky 2010 – 2014.

Celkový cíl tohoto projektu je:

- zajistit kvalitnější koordinaci a snadnější dostupnost odborných a souvisejících regionálních informací z oblasti zemědělství a rozvoje venkova pro agropodnikatele, samosprávu Jihočeského kraje, obce, místní akční skupiny i nejširší veřejnost na území JK.
- účelem je v návaznosti na Nařízení Rady ES 1782/2003 a v souladu s koncepcí agrární politiky ČR přispět ke kontinuálnímu prohlubování odborného vzdělání fyzických i právnických osob působících v agrárním sektoru a tím i přispět k nárůstu prosperity agropodnikání (Krajské informační středisko - Jihočeský kraj, 2010).

Cílovými skupinami jsou:

- „Uživatelé zemědělské půdy v JK dle centrální evidence (LPIS),
- Profesní sdružení podnikatelů v zemědělství a zpracovatelském průmyslu působící v JK,
- MAS zapojené do programů typu Leader ČR, Leader fungující v JK,
- Jihočeské nevládní organizace zaměřené na agrární odvětví,
- Veřejná správa“ (Krajské informační středisko - Jihočeský kraj, 2005).

Některé specifické cíle:

- Prioritně zajištění toku adresně směřovaných informací od MZe a ÚZEI na úrovni kraje,
- Transfer poznatků vědy a výzkumu do praxe, spolupráce s výzkumnými ústavy v regionu,
- Bezplatné nediskriminační poskytování informací všem cílovým skupinám prostřednictvím e-mailu, písemnou formou (dopisy, letáky), formou individuálních konzultací i skupinových vzdělávacích akcí se zaměřením na problematiku zemědělství,
- Zprostředkování či poskytnutí poradenství v oblasti zásad správné zemědělské praxe, finančních podpor a rozvoje venkova z regionálních, národních či unijních zdrojů (Krajské informační středisko - Jihočeský kraj, 2010).

Redakční systém

Způsoby přijímání informací:

1. Redakční systém ÚZEI (www.agronavigator.cz, www.apic.ak.cz, www.agroweb.cz),
2. e-mailem,
3. písemně,
4. z jiných zdrojů (ústním předáním, telefonicky..).

Vkládání informací do systému:

1. automaticky,
2. ručně (přepisem, kopírováním) po selekci.

Přenos k cílovým subjektům:

1. prostřednictvím www,
2. e-mailem,
3. sms,
4. písemně,
5. jinými způsoby (telefonicky, prostřednictvím seminářů, KD a zveřejněním v regionálních médiích).

Vytváření původních příspěvků:

- pracovní náplň KIS,
- podílet se mohou všechny partnerské a spolupracující subjekty i zemědělská veřejnost,
- frekvence: minimálně 3 příspěvky za týden.

Dopracování převzatých příspěvků:

- zaměstnanec ve spolupráci s partnery a spolupracovníky KIS aplikuje informace na regionální podmínky,
- frekvence: minimálně 2 příspěvky za týden. (Krajské informační středisko - Jihočeský kraj, 2010)

Pro každý rok je vytvořen aktualizovaný Plán činnosti KIS JK, kterým se po celé období středisko řídí. V červnu je vytvořena dílčí zpráva KIS, kde je hodnocena činnost a dodržování ročního plánu v prvním pololetí. Koncem kalendářního roku, obvykle již koncem listopadu je tvořena závěrečná zpráva KIS, hodnotící stejná kritéria v druhém pololetí. Součástí těchto dokumentů je rozpočet a souhrnné zhodnocení, které je předkládáno správní radě KIS JK. Zhodnocení činnosti je zasíláno odboru na MZe do Prahy.

Bodem č. 1 a 5 plánu činnosti (viz Příloha 1) této organizace je pravidelná aktualizace oficiálních stránek KIS JK. V následující tabulce jsou uvedeny faktické počty uveřejněných příspěvků za jednotlivá léta, tj. aktivita samotného informačního střediska. Druhý údaj uvádí počet zhlédnutí příspěvků. Údaje jsou uváděny za jednotlivé sekce, stejně jako na webových stránkách (<http://www.kisjk.cz>).

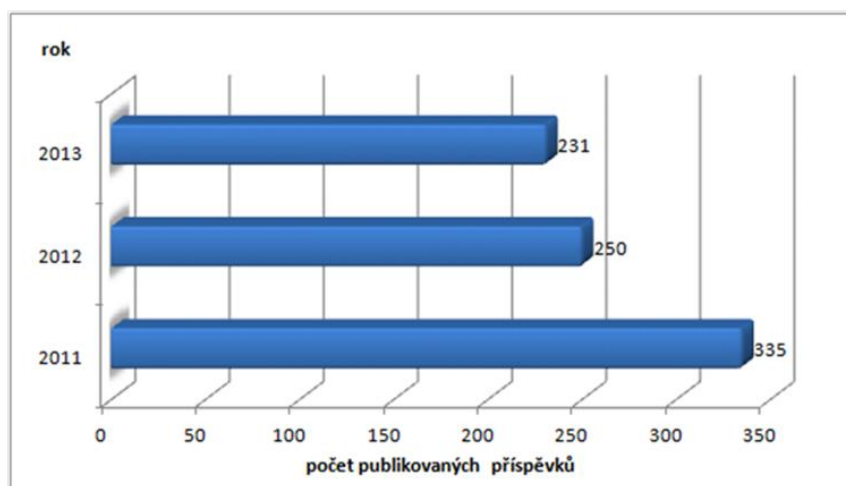
Tabulka 1: Poradenské aktivity na webových stránkách KIS JK a jejich sledovanost

Rok	2011		2012		2013	
Název kanálu	Webové příspěvky					
	uveřejněno	shlédnuto	uveřejněno	shlédnuto	uveřejněno	shlédnuto
Aktuality	335	175 711	250	158 849	231	183 375
Dotace	20	9 629	13	13 298	16	19 915
JK-KÚ	6	12 078	3	5 535	3	3 966
Komoditní zpravodajství	22	17 085	23	26 432	27	29 694
Nabídka a poptávka	3	1 735	-	-	-	-
Transfer poznatků vědy a výzkumu do praxe	3	1 119	11	7 533	3	1 256
O nás	0	0	0	0	0	0
Poradenství	1	155	0	0	0	0
Rozvoj venkova a ŽP	63	37 463	49	38 319	22	20 178
Společná zem. politika	58	27 595	76	51 668	29	31 824
Užitečné kontakty	4	8 732	8	13 244	0	0
Zaměstnání	-	-	-	-	12	17 287
Celkem	515	291 302x	433	314 878x	343	307 495x

Zdroj: Závěrečné zprávy KIS JK 2011 - 2013, upraveno autorem

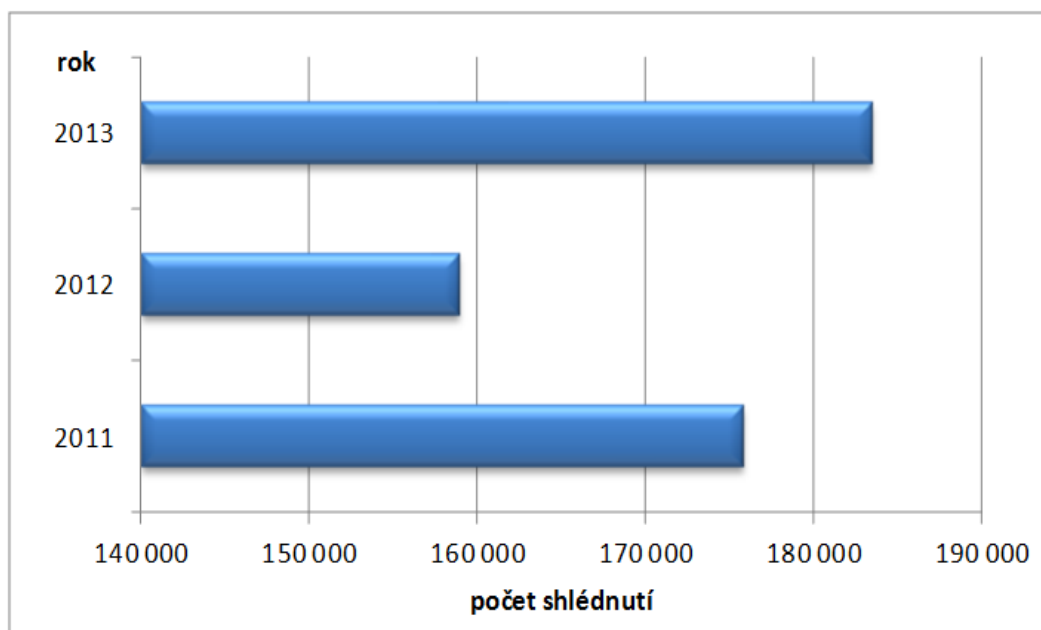
Největší podíl mezi uveřejněnými a shlédnutými příspěvky náleží sekci Aktuality. Vysvětlení je prosté, každý nový příspěvek je publikován v příslušné sekci a navíc i v sekci aktuality. Tento systém uveřejňování článků zjednodušuje návštěvníkovi stránek lepší orientaci.

Obrázek 15: Počet publikovaných příspěvků v sekci aktuality

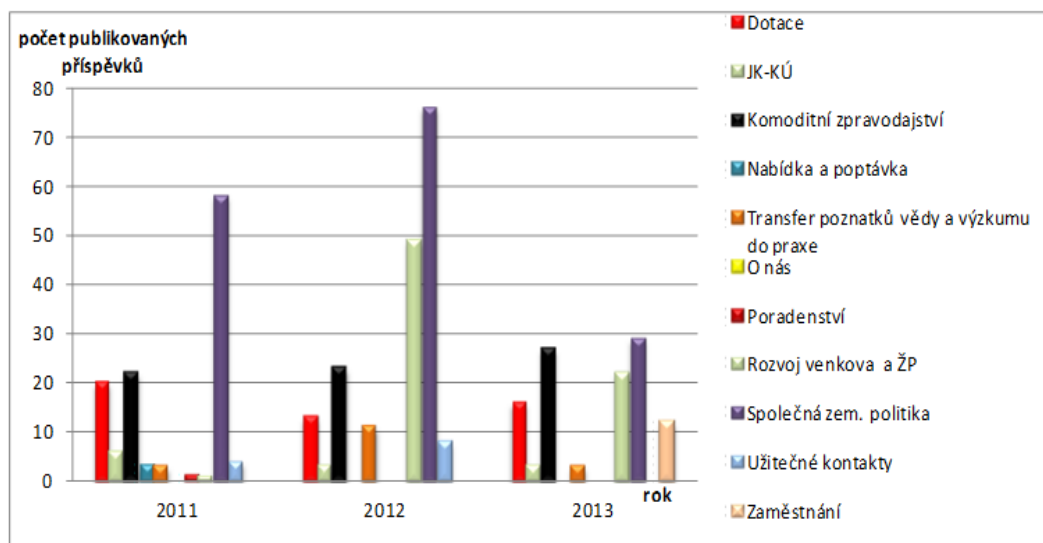
Zdroj: Závěrečné dílčí zprávy KIS JK, upraveno autorem

Obrázek 16: Počet shlédnutí příspěvků v sekci aktuality

Zdroj: Závěrečné dílčí zprávy KIS JK, upraveno autorem

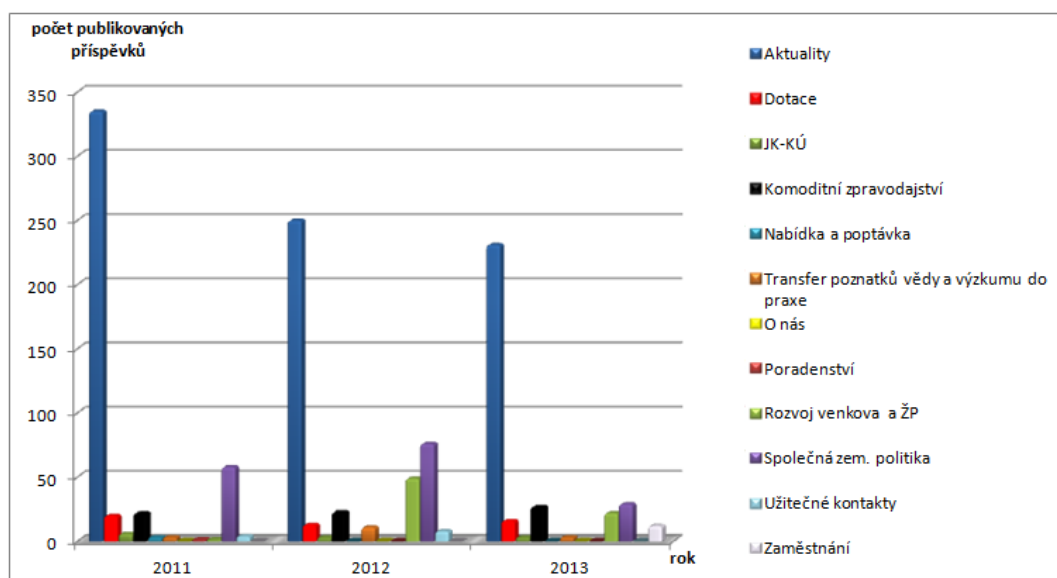
Obrázek 17: Počet publikovaných příspěvků v ostatních sekcích

Zdroj: Závěrečné dílčí zprávy KIS JK, upraveno autorem

Zde je graficky znázorněna návštěvnost jednotlivých rubrik. Jak již bylo řečeno, sekce Aktuality by mohla zkreslovat pohled na reálný zájem čtenářů, proto bude níže uvedeno grafické znázornění bez Aktualit.

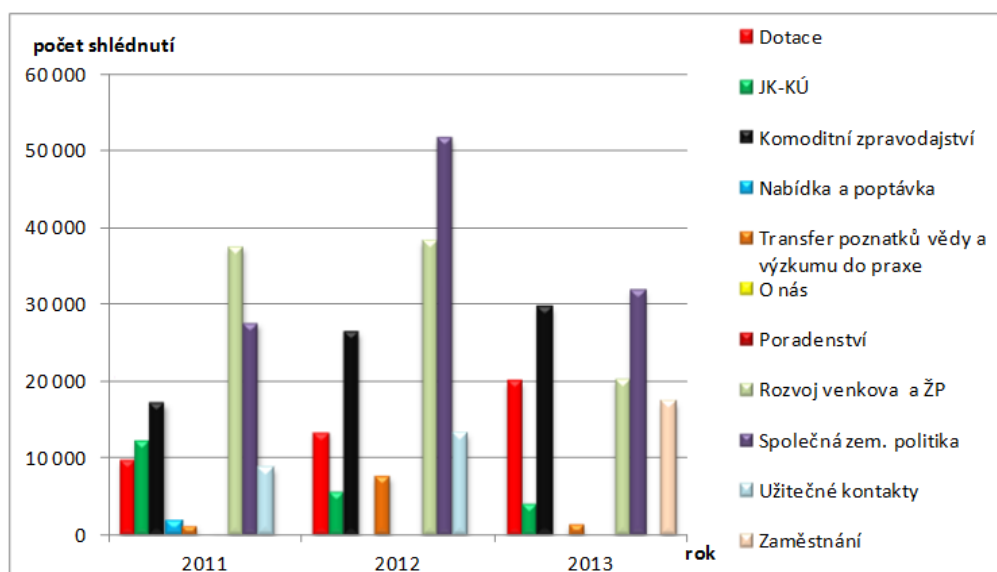
Obrázek 18: Počet shlédnutí jednotlivých rubrik dle roku

Zdroj: Závěrečné dílčí zprávy KIS JK, upraveno autorem

Z následujícího grafického vyjádření lze přesněji definovat, které sekce návštěvníky webových stránek nejvíce zajímaly. V roce 2011 a 2012 vedla trojice sekcí Společná zemědělská politika, Rozvoj venkova a ŽP a Komoditní zpravodajství. Přičemž v roce 2011 se podařilo překonat hranici 30 000 shlédnutí pouze sekci Rozvoj venkova a ŽP. Avšak následující rok se dokonce přiblížila k hranici 40 000. V tomto roce byla nejnavštěvovanější sekci Společná zemědělská politika s více než 50 000 shlédnutí.

Obrázek 19: Počet shlédnutých příspěvků podle profesního zaměření

Zdroj: Závěrečné dílčí zprávy KIS JK, upraveno autorem

5. ZHODNOCENÍ A NÁVRH NA ZKVALITNĚNÍ MANAŽERSKÉHO PORADENSTVÍ

Cílem práce byla analýza manažerského poradenského systému v zemědělství v jihočeském regionu. Byla provedena v období od roku 2011 do roku 2013.

Z provedených šetření vyplývají následující poznatky a doporučení:

1. Poradenský systém v zemědělské oblasti je v České republice rozdělen do dvou sfér, sféry poradenského podnikání, které je dotované z Programu rozvoje venkova. Tyto podpory jsou určeny pouze na aktivity realizované poradci, kteří jsou akreditováni, uvedeni v registru poradců MZe. Dále zde působí neregistrovaní poradci. Ve státní sféře je administrativní systém dotovaného poradenství pro zemědělce málo přehledný a je spíše složitý.
2. Značnou rezervu lze spatřit ve faktu, že každodenní provozní praxe v zemědělských podnicích je pravděpodobně úředníkům ve státní dosti vzdálená; přitom dotacemi podporované poradenství spravují a korigují.
3. Nabídka poradenských služeb v zemědělském podnikatelském prostředí je vnímána zemědělci pozitivně díky komplexnosti nabídky jednotlivých poradců. Přesto se vyskytují poradenské problémy v oblasti ekonomického poradenství, pravděpodobně z důvodu nesnadného vypracování strategie podniku pro delší časová období. Pravděpodobně je to tím, že se mění jak nárokové dotace, tak i dotace na pořízení investičního vybavení provozů, včetně cen vstupů a výstupů.
4. Pro zlepšení poradenského systému je zapotřebí pracovat na následujících bodech:
 - Zlepšit přehlednost o účinnosti podporovaného poradenského systému.
 - Posilovat vytváření ucelené nabídky služeb profesního poradenství.

- Podporovat pořádání specializovaných seminářů.
 - Zjednodušit administrativní povinnosti pro zemědělce, která vlastní zemědělské výrobě pomáhá jen velmi málo, ale tvoří velký podíl práce poradců, která je pak z části administrativní povahy a zemědělcem pro rozvoj výroby jen málo potřebná.
 - Prioritně snížit složitosti při podávání žádostí zemědělců o dotace.
5. Přenos odborných informací, iniciovaný ministerstvem zemědělství, je prostřednictvím zemědělského poradenského systému uspokojivý.
 6. Účelně a účinně je podporováno zemědělské poradenství prostřednictvím Krajského informačního střediska v Českých Budějovicích.
 7. Mimo poradenský systém velmi pohotově a účinně napomáhají zemědělcům v záležitostech dotací a řady administrativních povinností pracovníci MZe a SZIF na území Jihočeského kraje.
 8. Na rozvoji poradenství se podílí Ministerstvo zemědělství ČR, neboť plní požadavky uvedené v Nařízení Rady Evropského společenství č. 1782/2003.
 9. Poradenský proces probíhá za účasti akreditovaných a neakreditovaných zemědělských poradců.
 10. Neakreditovaní poradci jsou součástí podniků služeb pro zemědělství, např. krmivářství, pesticidní ochrana rostlin, chovatelských svazů, ale i profesní specialisté MZe – agentur pro zemědělství a venkov, Státního zemědělského intervenčního fondu a jiných.
 11. Rozvinuté poradenství prostřednictvím akreditovaných poradců je zaměřeno především na rostlinnou a živočišnou výrobu jako celek, ale omezeně na ekonomiku s tím související. Důraz je kladen na Kontrolu podmíněnosti (Cross compliance)..

12. V profesně specializovaném poradenství jsou největší rezervy v oblasti zemědělské ekonomiky a v poradenství v oblasti investic.
13. Poradenskou činnost využívají převážně zemědělci s nadprůměrnými a průměrnými výsledky hospodaření. O poradenskou službu zpravidla projevují zájem opakovaně jedni a tiíží zemědělci. Pak je skupina zemědělců, kteří poradenství nevyužívají, nemají o něj zájem. Obvykle jsou to podnikatelé, jejichž hospodaření je charakteru spíše extenzivního. Výsledky hospodaření jsou u nich často až podprůměrné.

6. ZÁVĚR

Cílem práce byla analýza manažerského poradenského systému v zemědělství v jihočeském regionu. V rámci této analýzy byl popsán systém, včetně funkčních oblastí jednotlivých článků v systému.

Manažerské poradenství v agrárním sektoru, je charakteristické svým specifickým zaměřením za zemědělské podnikání a implementaci legislativy Evropské unie do podmínek České republiky.

V bakalářské práci je také popsán a hodnocen poradenský systém zemědělského manažerského poradenství zabezpečovaný Ministerstvem zemědělství a jím řízených organizací a dalšími subjekty zaměřenými na tuto činnost.

Klíčová slova: služba, poradenská služba, poradenská služba v zemědělském sektoru, poradenský systém Ministerstva zemědělství

I. SUMMARY

The aim of the study was to analyze the management advisory system of agriculture in the South Bohemian region. The analysis described the system, including the functional areas of each cell in the system.

Management consultancy of the agrarian sector is characterized by its specific focus on agricultural business and the implementation the legislation of European Union in terms of Czech Republic.

The work is also described and evaluated agricultural advisory system consulting, assurance by the Ministry of Agriculture and it managed organizations and other entities focused on this activity.

Key words: service, advisory service, advisory service in agricultural sector, advisory system at the Ministry of Agriculture

II. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

Block, P. (2007). *Staňte se špičkovým poradcem*. Praha: Grada Publishing, a.s.

Český statistický úřad. (2013) *Charakteristika kraje*. Dostupné z http://www.czso.cz/x/redakce.nsf/i/charakteristika_kraje

Ekologické zemědělství, webové stránky spravované Ústavem zemědělské ekonomiky a informací. Dostupné z <http://www.agronavigator.cz/ekozem/default.asp?ch=24&typ=1&val=39415&ids=953>

European Commission. (2003) *Farm Advisory System*. Dostupné z http://ec.europa.eu/agriculture/direct-support/cross-compliance/farm-advisory-system/index_en.htm

Evropská Unie. (2013) *Nařízení Evropské unie a Rady č. 1305/2013 ze dne 17. prosince 2013 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1698/2005*. Dostupné z http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=uriserv:OJ.L_.2013.347.01.0487.01.CES

Evropská unie. Úřední věstník Evropské unie. (2006) *Nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001*. Dostupné z <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=DD:03:40:32003R1782:CS:PDF>

Horalíková, M. & Česká zemědělská univerzita v Praze Katedra řízení. (2006) *Personální řízení*. Praha: Česká zemědělská univerzita, Provozně ekonomická fakulta.

Krajské informační středisko – Jihočeský kraj. (2005) *Projekt*.

Krajské informační středisko – Jihočeský kraj. (2010) *Novelizace projektu*.

Krajské informační středisko – Jihočeský kraj. (2011, 2012, 2013) *Závěrečné a dílčí zprávy*.

Kubr, M. (1991) *Poradenství pro Podnikatele a Manažery. Zásady a Zkušenosti. I. Díl*. 2. vyd. CAPA.

Ministerstvo zemědělství. (2000) *Zákon č. 242/2000 Sb., o ekologickém zemědělství a o změně zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů*. Dostupné z http://eagri.cz/public/web/mze/legislativa/pravni-predpisy-mze/tematicky-prehled/Legislativa-MZe_uplna-zneni_zakon-2000-242-viceoblasti.html

Ministerstvo zemědělství. (2007) *Nařízení vlády č. 75/2007 Sb., o podmínkách poskytování plateb za přírodní znevýhodnění v horských oblastech, oblastech s jinými znevýhodněními a v oblastech Natura 2000 na zemědělské půdě*. Dostupné z http://eagri.cz/public/web/mze/legislativa/pravni-predpisy-mze/tematicky-prehled/Legislativa-MZe_uplna-zneni_narizeni-vlady-2007-75-strukturalnipolitika.html

Ministerstvo zemědělství. (2009) *Koncepce poradenského systému Ministerstva zemědělství na léta 2009-2013*. Dostupné z <http://www.agroporadenstvi.cz/default.asp?ch=35&typ=1&val=97112&ids=320>

Ministerstvo zemědělství. (2013) *Směrnice Ministerstva zemědělství č.j. 214610/2012-MZE-17013 ze dne 12. 2. 2013 o akreditaci poradců a jejich vedení v Registru poradců akreditovaných Ministerstvem zemědělství*. Dostupné z <http://www.agroporadenstvi.cz/service.asp?act=print&val=124967>

Oficiální stránky Abcert. Dostupné z www.abcert.cz

Oficiální stránky Agrární komory České republiky. Dostupné z <http://www.agrocr.cz/>

Oficiální stránky Asociace soukromého zemědělství ČR. Dostupné z <http://www.asz.cz/>

Oficiální stránky Českého statistického úřadu. Dostupné z <http://www.czso.cz/>

Oficiální stránky KEZ o.p.s. Dostupné z <http://www.kez.cz>

Oficiální stránky Komory zemědělských poradců. Dostupné z <http://www.kzpcr.cz/>

Oficiální stránky Krajského informačního střediska pro rozvoj zemědělství a venkova Jihočeského kraje. Dostupné z www.kisjk.cz

Oficiální stránky Ministerstva zemědělství ČR. Dostupné z www.eagri.cz

Oficiální stránky Regionální agrární komory Jihočeského kraje. Dostupné z www.rakjk.cz

Oficiální stránky Regionálního informačního servisu. Dostupné z <http://www.risy.cz/cs>

Oficiální stránky Společnosti mladých agrárníků České republiky. Dostupné z www.smacr.cz/

Oficiální stránky spravované Ústavem zemědělské ekonomiky a informací. Dostupné z <http://www.agroporadenstvi.cz/>

Oficiální stránky Státního zemědělského intervenčního fondu. Dostupné z www.szif.cz

Oficiální stránky Ústavu zemědělské ekonomiky a informací. Dostupné z <http://www.uzei.cz/>

Stránky spravované Ústavem zemědělské ekonomiky a informací. Dostupné z www.agroporadenstvi.cz

Suchá M. (2013). *Řízení poradenských služeb pro podnikatele v agrárním komplexu* (Diplomová práce). České Budějovice: Jihočeská univerzita.

Volfová, K. (2011) *Charakteristika LFA oblastí, sběr vzorků TTP a laboratorní metody použité pro základní rozbor živin*. Dostupné z <http://home.zf.jcu.cz/~ttonka/opvk02/files/lfa.pdf>

III. SEZNAM POUŽITÝCH OBRÁZKŮ A TABULEK

Obrázek 1: Fáze konzultačního procesu	8
Obrázek 2: Popis poradcovy role na direktivním a nedirektivním kontinuu.....	14
Obrázek 3: Financování jednotlivých poradenských programů	25
Obrázek 4: Institucionální struktura	26
Obrázek 5: Méně příznivé zemědělské oblasti v JK.....	32
Obrázek 6: Zemědělské subjekty podle právních forem v Jihočeském kraji	33
Obrázek 7: Obhospodařovaná zemědělská půda podle právních forem zemědělských subjektů.....	33
Obrázek 8: Pracující v zemědělství, Jihočeský kraj	34
Obrázek 9: Pravidelně zaměstnaní pracující v zemědělství dle věkových skupin	34
Obrázek 10: Hektarové výnosy sklizně zemědělských plodin, 2010	35
Obrázek 11: Hektarové výnosy sklizně brambor v JK, 2010 - 2013.....	35
Obrázek 12: Hektarové výnosy sklizně ostatních zemědělských plodin v JK, 2010 - 2013	36
Obrázek 13: Místní akční skupiny v JK.....	39
Obrázek 14: Působení kontrolních a poradenských organizací ekologického zemědělství na území ČR.....	45
Obrázek 15: Počet publikovaných příspěvků v sekci aktuality	50
Obrázek 16: Počet shlédnutí příspěvků v sekci aktuality	51
Obrázek 17: Počet publikovaných příspěvků v ostatních sekcích.....	51
Obrázek 18: Počet shlédnutí jednotlivých rubrik dle roku	52
Obrázek 19: Počet shlédnutých příspěvků podle profesního zaměření	52

IV. SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1: Plán činnosti Krajského informačního střediska pro rozvoj zemědělství a venkova JK na rok 2011.....	63
Příloha 2: Vzor akreditačního certifikátu poradce MZe.....	64

V. PŘÍLOHY

Příloha 1: Plán činnosti Krajského informačního střediska pro rozvoj zemědělství a venkova JK na rok 2011

Regionální agrární komora Jihočeského kraje
Rudolfovská 80, 370 01 České Budějovice
IČO 26037041

Plán činnosti Krajského informačního střediska pro rozvoj zemědělství a venkova Jihočeského kraje na rok 2011

1. Přijímání informačních záznamů z webových redakčních systémů ÚZEI, distribuce tištěných materiálů a spolupráce s metodickým a kontrolním orgánem ÚZEI, využívání infopultu ÚZEI, agroporadenství
2. Spolupráce s AZV MZe, zejména s AZV České Budějovice na oboustranném přenosu aktuálních informací v oblasti zemědělství a rozvoje venkova (dotační programy národní i evropské), spolupráce s Celostátní sítí pro rozvoj zemědělství a venkova.
3. Úzká spolupráce s regionální samosprávou Jihočeského kraje na řešení krajské zemědělské politiky.
4. Spolupráce s institucemi, sdruženími a organizacemi podílejícími se na rozvoji zemědělství a venkova v Jihočeském kraji. Pro zajištění správné komunikace a přenos informací zorganizovat během roku 2 setkání partnerů KIS JK.
5. Pravidelná aktualizace webových stránek KIS JK v souladu s náplní činnosti KIS.
6. Bezplatné šíření informací se zaměřením na opatření PRV ČR a na aktuální problémy při realizaci společné zemědělské politiky registrovaným zájemcům o služby KIS dle jejich požadavků.
7. Zpracování 2 vydání informačního zpravodaje KIS JK během roku 2011.
8. Poskytování telefonických, písemných a osobních konzultací k tématům společné zemědělské politiky, čerpání fin.prostředků z OP, EAFRD, LEADER, strategie bezpečnosti potravin, uplatňování cross compliance, programy národních dotací, poradenský systém MZe (předávání kontaktů na kvalifikované akreditované poradce z registru MZe), dodržování podmínek správné zemědělské praxe.
9. Propagace regionálních zemědělských produktů. Zajišťování krajské potravinářské soutěže „Chutná hezky. Jihočesky“.
10. Prezentace KIS JK na výstavě Země živitelka v Českých Budějovicích, propagace činnosti KIS JK při různých příležitostech, výstavách, konzultačních dnech i na jednotlivých pracovištích KIS JK.
11. Zajištění šíření informací v rámci konzultačních dnů KIS JK (elektronické zpracování evidencí zaměřené na rostlinnou a živočišnou zemědělskou prvovýrobu, dále dotační programy pro rok 2011, uplatňování cross compliance, veterinární opatření).
12. Příprava a výroba propagačních materiálů KIS JK.
13. Transfěr poznatků vědy a výzkumu do praxe, spolupráce s Jihočeskou univerzitou.
14. Podpora středoškolského a odborného vzdělávání.
15. Příležitostný monitoring názorů zemědělské veřejnosti na vývoj SZP (hodnocení činnosti KIS JK, další možnosti rozvoje KIS). Zasílání zpětné vazby v elektronické podobě a to čtvrtletně, do pěti dnů po skončení kalendářního měsíce března, června, září a listopadu.
16. Předložení na MZe ČR dílčí zprávy k 30.6.2011 a závěrečné zprávy k 30.11.2011.

Příloha 2: Vzor akreditačního certifikátu poradce MZe

Příloha 1

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ
Těšnov 17, 117 05 Praha 1

vydává na základě Směrnice MZe č.j. ze dne

AKREDITAČNÍ CERTIFIKÁT
poradce

číslo:

Titul Jméno Příjmení

Datum narození:

Adresa:

Oblast akreditace:

Podoblast akreditace:

Platnost akreditačního certifikátu od do

V Praze ředitel
příslušného odboru MZe

V případě vyřazení poradce z Registru poradců akreditovaných MZe (čl. odst. Směrnice MZe č.j.)
pozbyvá akreditační certifikát platnost. Registr poradců zveřejněn na adrese www.agroporadenstvi.cz/registr.

POZNÁMKY

¹ Obecně se jedná o politický nástroj pro zavedení minimálních standardů v oblastech ochrany veřejného zdraví (bezpečnost potravin), zdraví a pohody zvířat, zdraví rostlin a v oblasti životního prostředí (ochrana půdy, vod, biodiverzity apod.). Tímto nástrojem je plněn závazek Evropské komise (EK), směřující k začleňování ekologických principů do SZP. Zemědělec, který bude chtít čerpat přímé platby ze společných zdrojů EU bude muset CC dodržovat (www.agronavigator.cz)